

P L A K A T Y

I O K Ł A D K I

Kursakamy.

P L A K A T Y
I O K Ł A D K I

Książemy.

PLAKATY
I OKŁADKI

Konstanty

WARSZAWA 2019

Panią Prodziekan doktor Katarzynę Stanny znam od blisko 15 lat, kiedy jako studentka Wydziału Grafiki warszawskiej ASP uczęszczała do mnie na zajęcia z fotografii przez trzy lata studiów. Podczas prowadzonych przeze mnie zajęć zrealizowała kilka ciekawych projektów, w tym fotograficzny aneks do pracy magisterskiej.

W latach 2009-2015 pełniła funkcję mojej asystentki w Pracowni Fotografii Użytkowej na Wydziale Sztuki Mediów.

Katarzyna Stanny jest osobą niezwykle pracowitą, świetnie zorganizowaną i utalentowaną, reprezentując drugie pokolenie na warszawskiej ASP. Z łatwością łączy pracę dydaktyczną i organizacyjną pełniąc funkcję prodziekana, a przy tym projekty studenckie realizowane pod jej kierunkiem w Pracowni Obrazowania dla Mediów są zawsze związane z instytucjami zewnętrznymi, co ułatwia zawodowy start studentom po zakończeniu edukacji.

Obroniona w roku 2010 praca doktorska jest fotograficzną zabawą ze zjawiskiem wiejskiego „monidla”, ukazującą niespotykane piękno dawnych obrzędów ludowych, które nadal obchodzone są na polskich wsiach.

Przez ostatnie osiem lat dr Stanny skupiała się głównie na pracy projektowej, opracowując okładki do książek i plakaty, docenione przez wybitnych profesorów i pracowników naukowych Polskiej Akademii Nauk, z którą współpracuje. W swoich projektach łączy dowcipne i inteligentne myślenie zaczerpnięte z Polskiej Szkoły Plakatu z kolażem graficznym, posługując się często fotografią jako dodatkowym narzędziem.

Od czasu uzyskania stopnia doktora uzyskała pięć nagród i zgromadziła imponujący dorobek dydaktyczny, projektowy i artystyczny doceniony w roku 2014 przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz w roku 2015 przez J. M. Rektora prof. Adama Myjaka. Prezentowany wybór plakatów i okładek jest niezwykle interesującym podsumowaniem pracy twórczej dr Katarzyny Stanny z lat 2010-2019.

prof. Rosław Szaybo

Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1993-2015

Nigdy nie odmawiam sobie przyjemności wstąpienia, choć na chwilę, do małego korytarzyka w budynku Wydziału Sztuki Mediów przy ulicy Spokojnej. Na swój prywatny użytek nazywam to miejsce różnie: lepszego nastroju, dobrego smaku czy ciekawości.. Od dłuższego czasu, regularnie, prezentowane są tu aktualne projekty z Pracowni Obrazowania dla Mediów dr Katarzyny Stanny.

To skromne miejsce jest w moim pojęciu najdoskonalszą kwintesencją i wizytówką pracy dydaktycznej Pani Doktor - mozołu i pracy włożonej w działania z jej studentami - nakłonienia ich do abstrakcyjnego myślenia, skrótu myślowego, prostoty i porządku obrazowania. Każdorazowo króluje tu wyjątkowa elegancja i profesjonalizm godny podziwu.

Sam zachodzę w głowę, jak to dr Katarzyna Stanny czyni? Jak potrafi dotrzeć i nakłonić młodych, przyszłych adeptów sztuki do opowiadań tak trafnych i celnych? Czy to o Kazimierzu Dolnym i Kuncewiczach, czy Iwaszkiewicz w czasach, gdy istnieje ogólnopolski deficyt czytania, a na Teneryfę bliżej niż do Stawiska. Czy kolejnym razem, jak wprowadzić nas z udziałem Jej studentów w świat wysublimowanej muzyki jazzowej Zbigniewa Seiferta, tak o kosmos odległej od powszechnie obecnej muzyki pop, aby już za chwilę smakować włoski design za sprawą realizacji kolejnego projektu: *Mediolan w Domotece*. Mam także w pamięci wcześniejszą serię plakatów filmowych czy też nie tak dawną *Olimpiadę geograficzną*.

Sama zaś, jako twórczyni, w swych działaniach krąży po niezwykłych orbitach.

Kontynuacja tradycji rodzinnych zobowiązuje do bycia w świecie ilustracji, gdzie dokonuje wyjątkowo interesujących mariaży rysunku z fotografią i typografią. Równocześnie, z niezwykłą łatwością potrafi przenieść się w świat... projektowania biżuterii na tyle eleganckiej, co i ekstrawaganckiej, w którym łączy elementy niemożliwe z ... niemożliwymi, powołując tym samym nowe, absolutnie nieznanе dotąd formy i materię.

Gdy potrzeba, pracuje nad plakatem, w którym, po raz kolejny ujawnia swój talent i wyjątkowość.

Owa wyjątkowość to umiejętność połączenia najlepszych wzorców minionych z obszaru ilustracji i plakatu polskiego oraz przeniesienia ich na potrzeby czasu obecnego.

To jest misja, jaką spełnia dr Katarzyna Stanny.

prof. dr hab. Wojciech Prażmowski

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna w Łodzi

Dr Katarzyna Stanny uzyskała tytuł magistra w mojej pracowni plakatu na warszawskiej ASP w roku 2005.

Od tego czasu śledzę z podziwem jej niebywałą aktywność na różnych polach działań w dziedzinie szeroko pojętej kultury.

Katarzyna Stanny jest projektantką plakatów, okładek książkowych i płytowych, ilustratorką czasopism.

Jest także projektantką biżuterii, której dzieła były publikowane na łamach wielu tytułów prasowych.

Od lat 90. do dzisiaj brała udział w ponad 80 wystawach zbiorowych i ponad 20 indywidualnych w Polsce i na świecie w dziedzinie malarstwa, grafiki, fotografii i biżuterii.

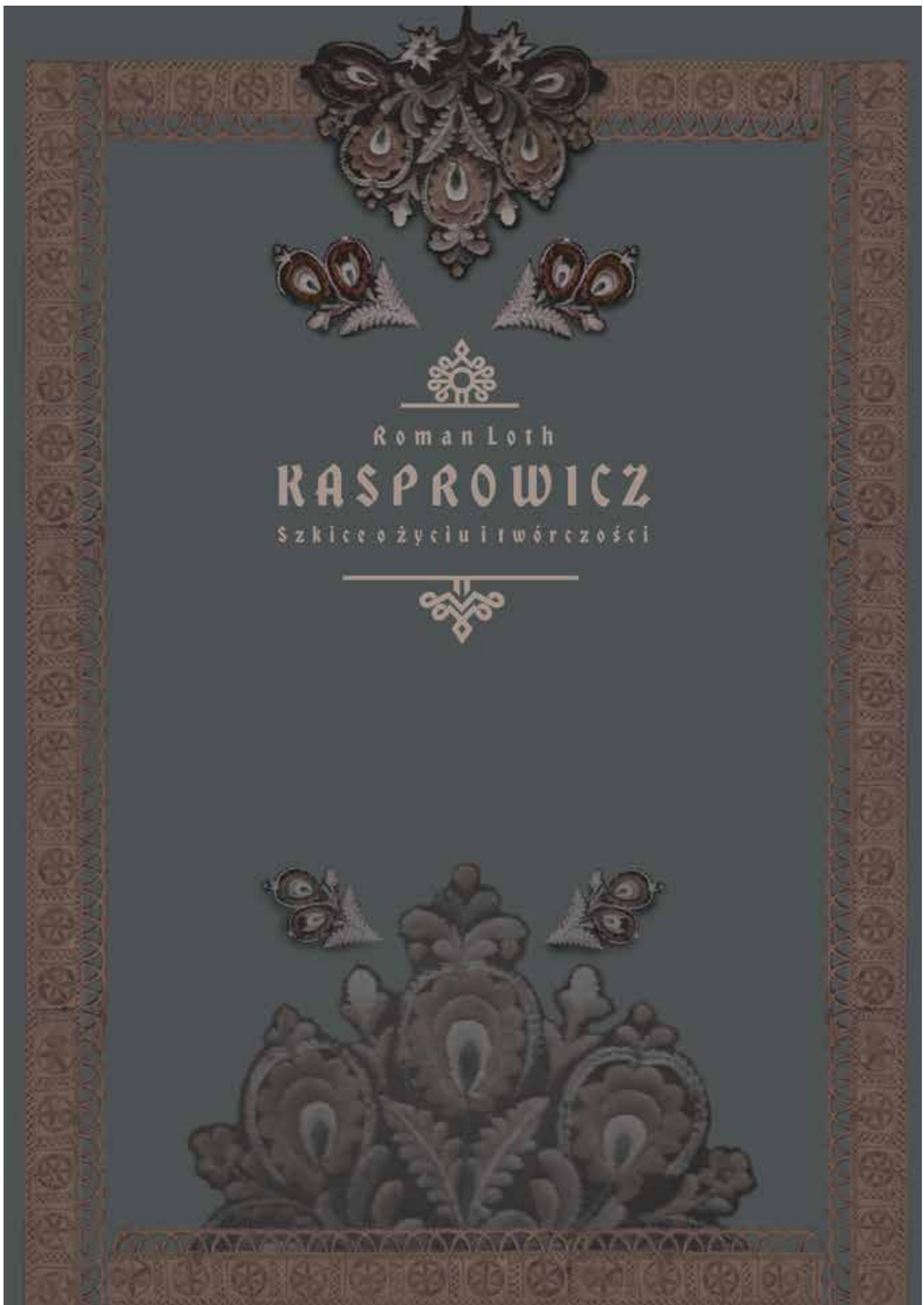
Otrzymała kilkanaście znaczących nagród i wyróżnień.

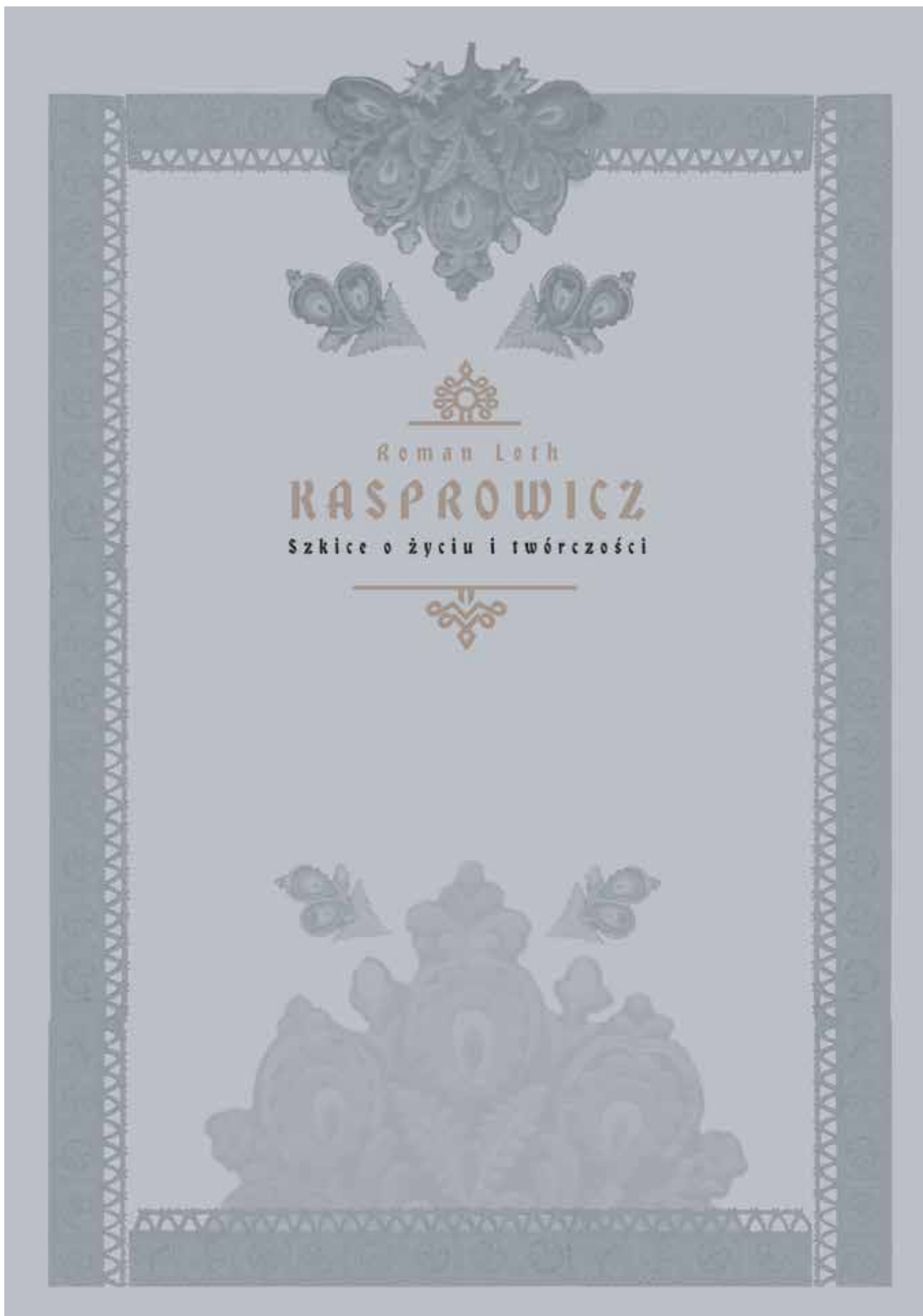
Jest członkinią Zarządu ZAiKS-u, a od roku 2016 pełni funkcję prodziekana na Wydziale Sztuki Mediów ASP w Warszawie.

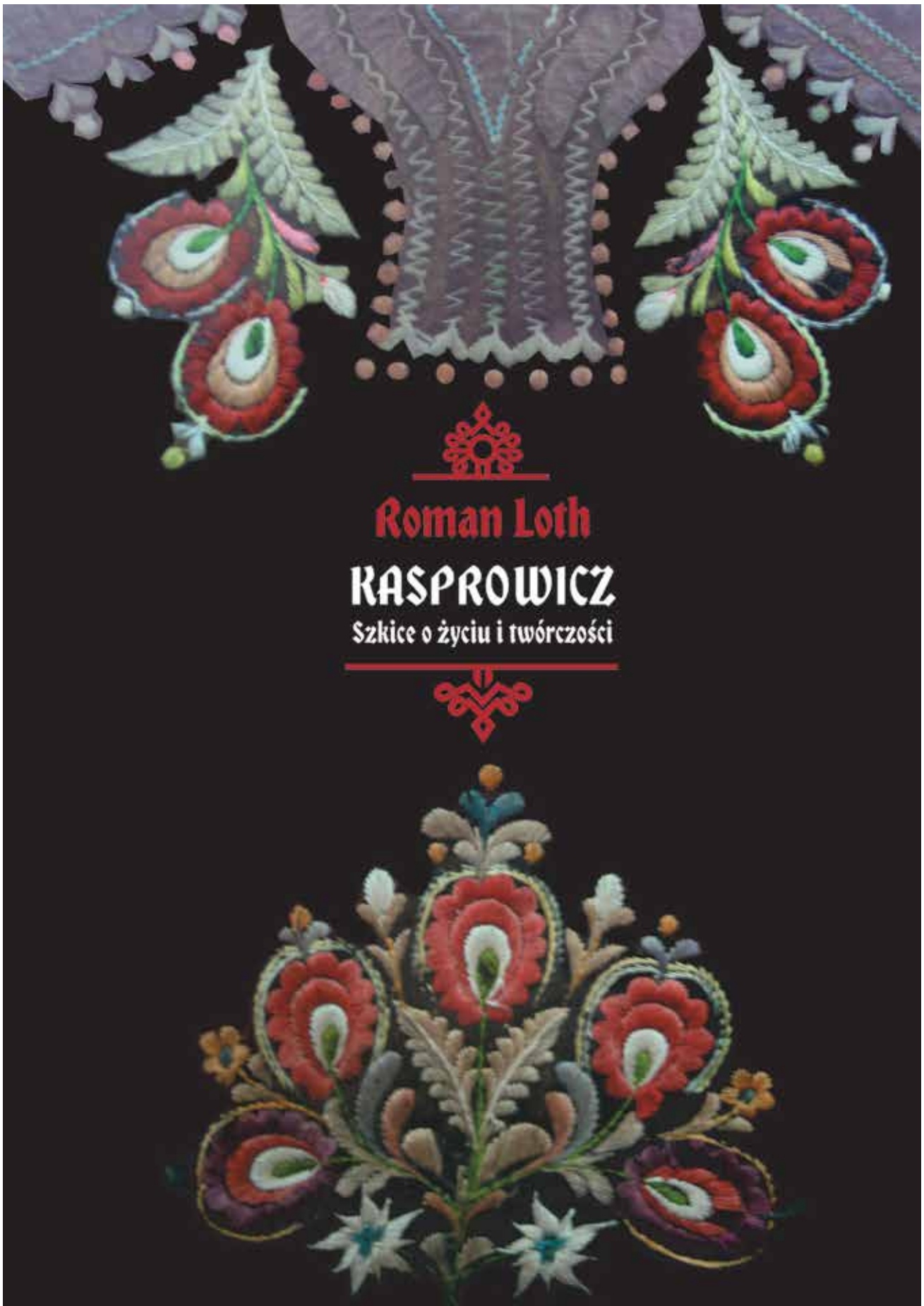
Trudno przecenić jej energię i zapał w działaniach na rzecz kultury.

prof. Mieczysław Wasilewski

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

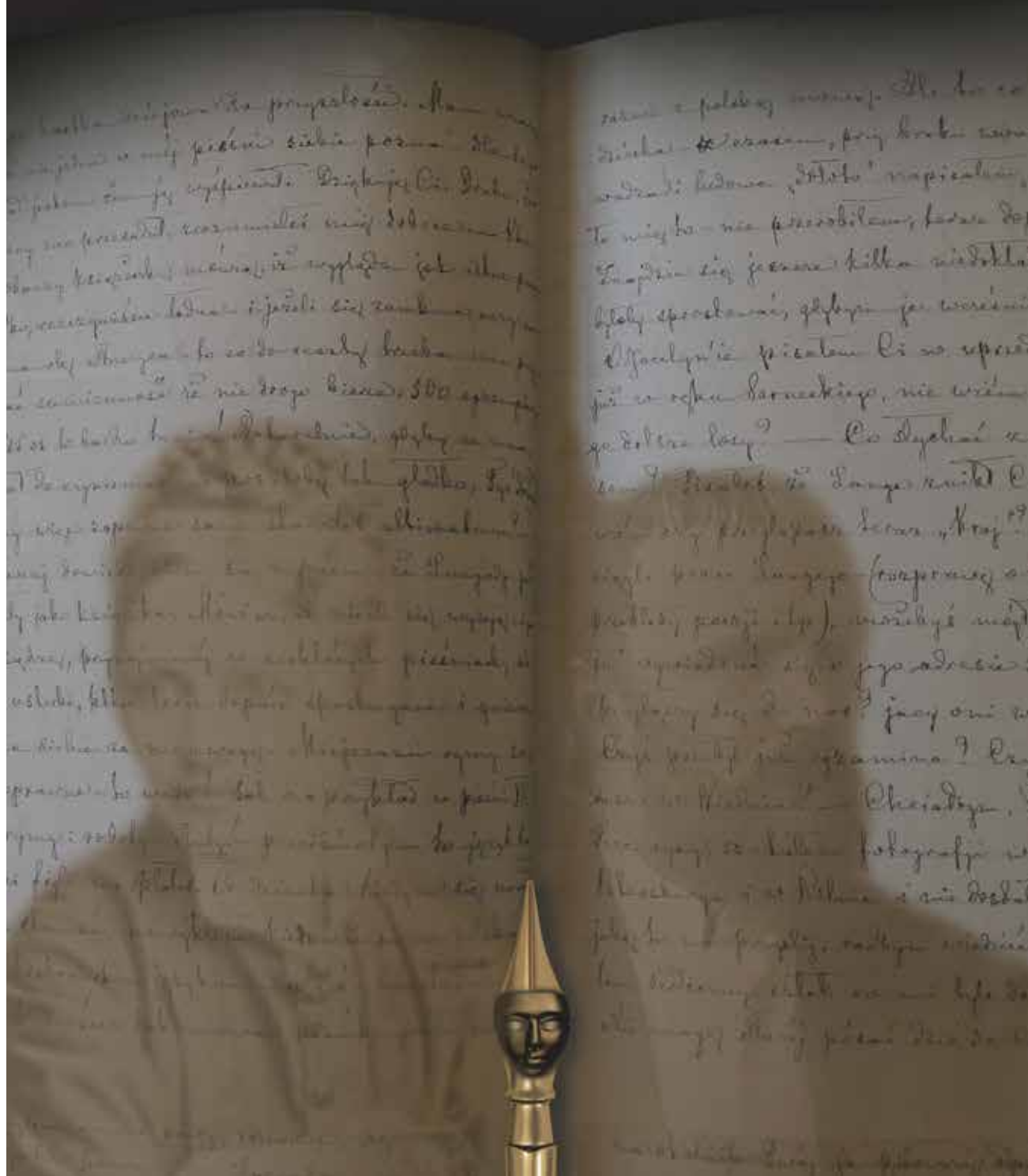

ZOFIA TRZESZCZKOWSKA (ADAM M-SKI)

LISTY DO ZENONA PRZESMYCKIEGO

№. 0408

Witold i Edward Zegarscy

LISTY
DO MATKI
Z OBOZU
KONCENTRACYJNEGO
W SACHSENHAUSEN

Frei

Hedwig

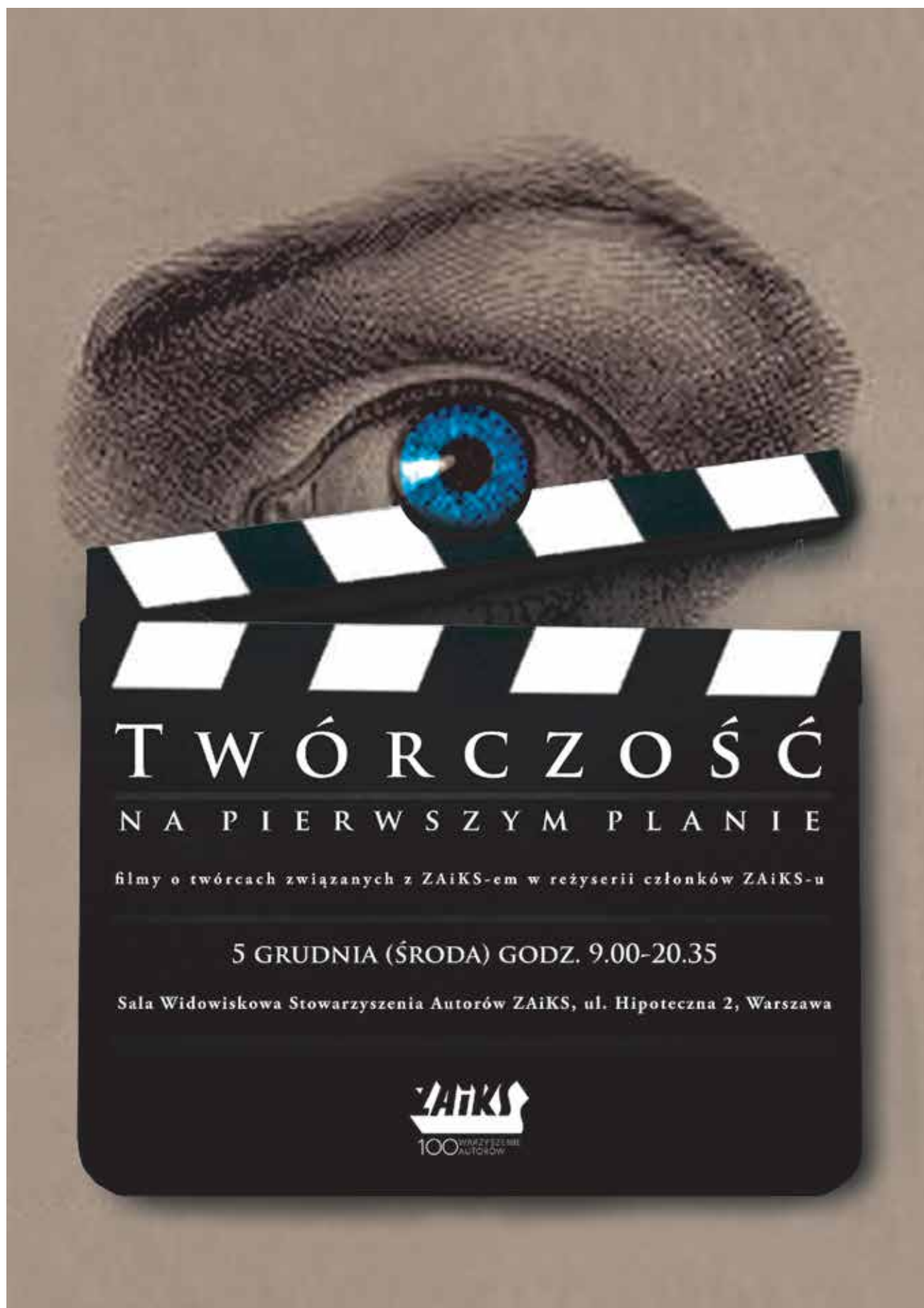
Zegarski
własnoręczny podpis

Kopiecafen Ahlenshorst

Adolf Wehlerstr 132

Deming, Stuttgart

Z okazji jubileuszu 100-lecia istnienia Stowarzyszenia Autorów ZAiKS oraz 90-tej rocznicy nadania pierwszego oryginalnego polskiego słuchowiska, Stowarzyszenie Autorów ZAiKS oraz Polskie Radio SA - Teatr Polskiego Radia ogłaszają

KONKURS NA SCENARIUSZ SŁUCHOWISKA

NA ZGŁOSZENIA CZEKAMY DO 15 STYCZNIA 2019 ROKU SZCZEGÓŁY I REGULAMIN KONKURSU NA

www.polskieradio.pl/teatr ORAZ www.zaiks.org.pl

ZNAJDŹ HISTORIE/Ę

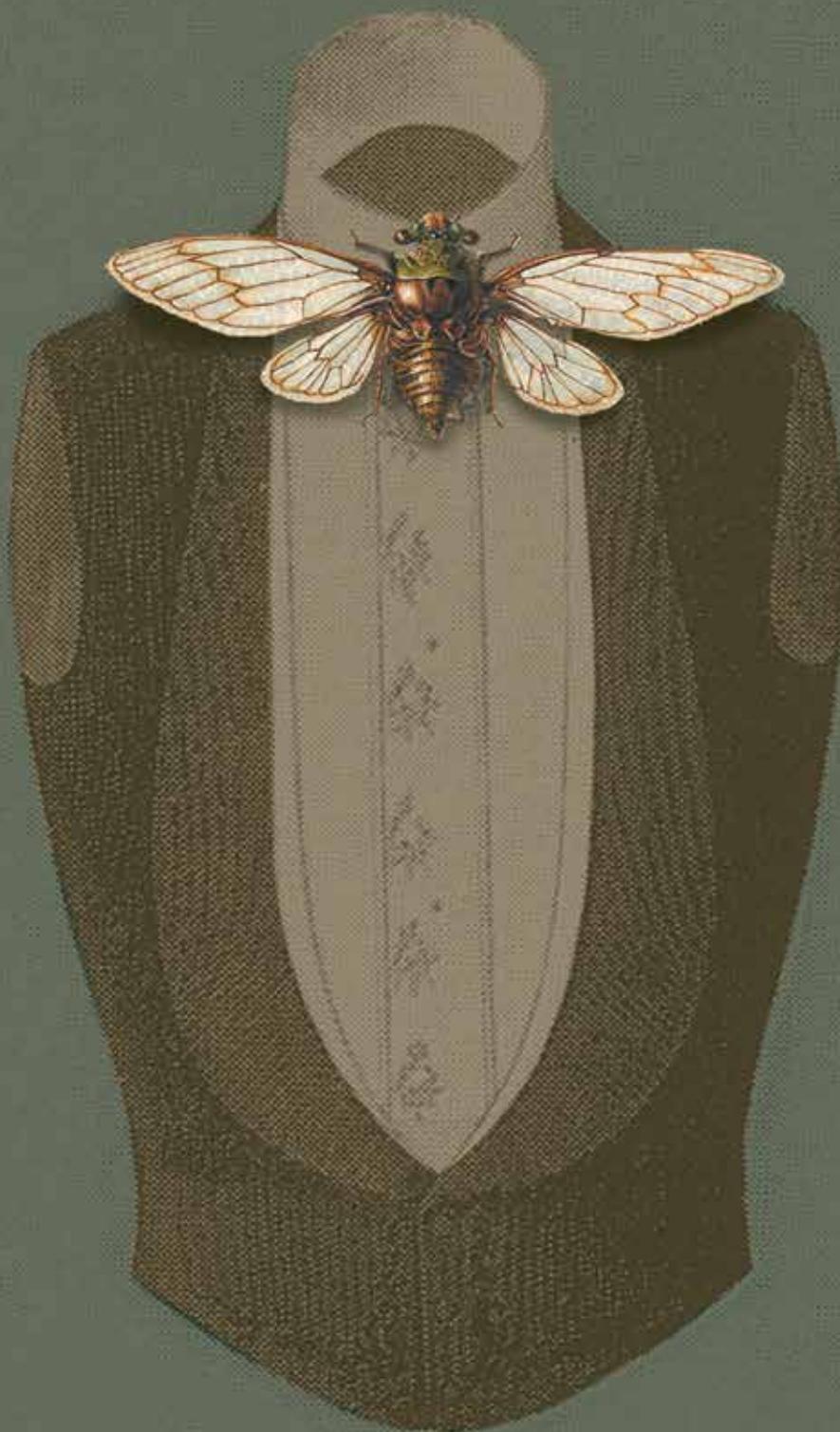
100

KAMA ZBORALSKA

POLSKICH ARTYSTÓW WSPÓŁCZESNYCH
WYBITNYCH UZNANYCH DEBIUTUJĄCYCH

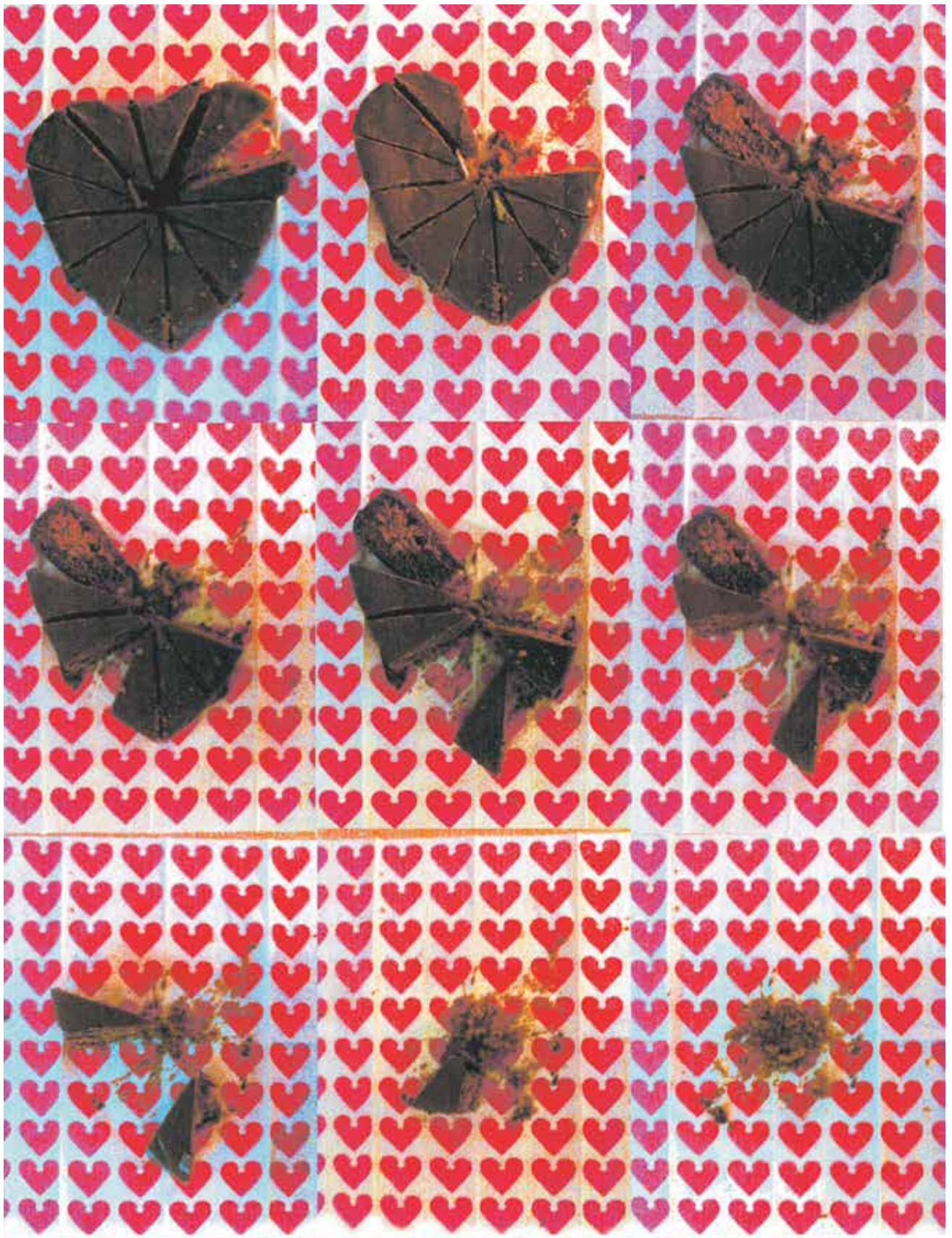

Agnieszka Babel
Skandal, gafa, prowokacja

Wesołego alleluja!

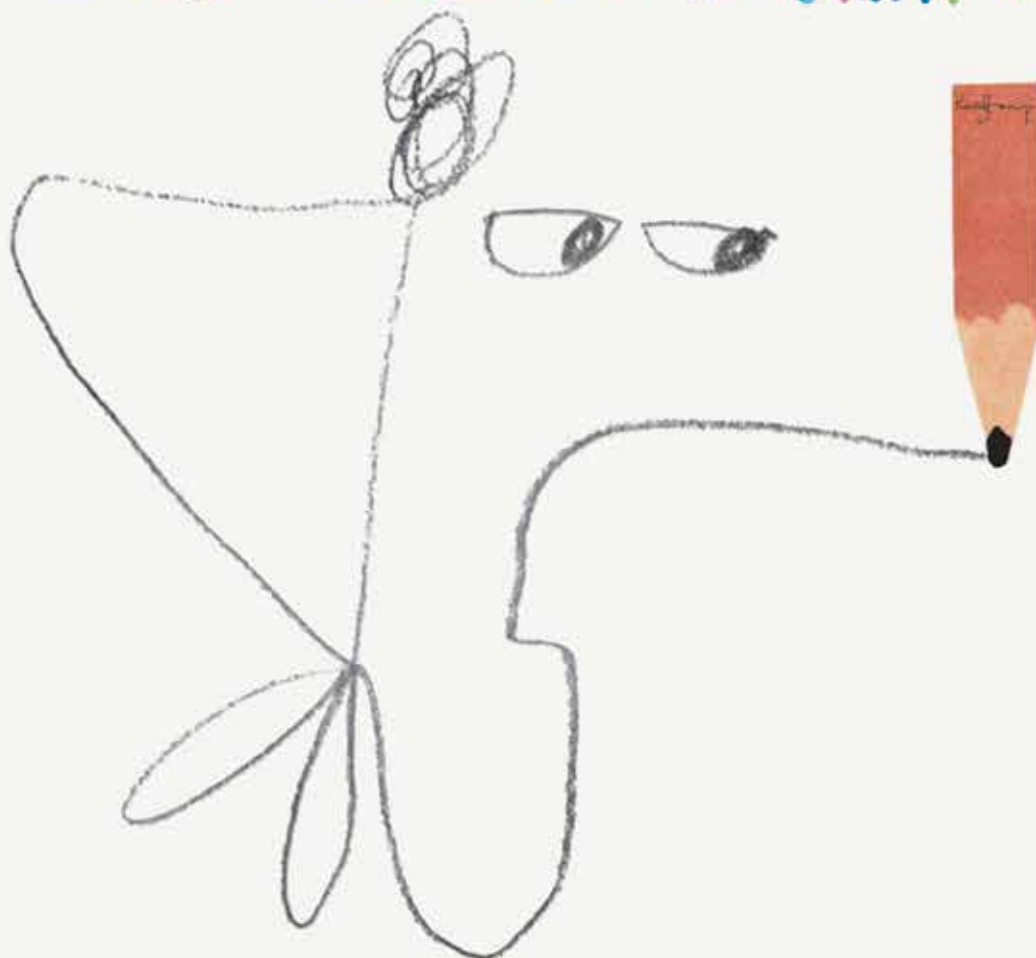
NO MORE TOXIC LOVE

POLSKA SZKOŁA ILUSTRACJI

1960-1980

THE POLISH SCHOOL OF ILLUSTRATION

XV Poznańskie Spotkania Targowe – Książka dla Dzieci, Młodzieży i Rodziców
18 – 20 marca 2016

Partnerzy

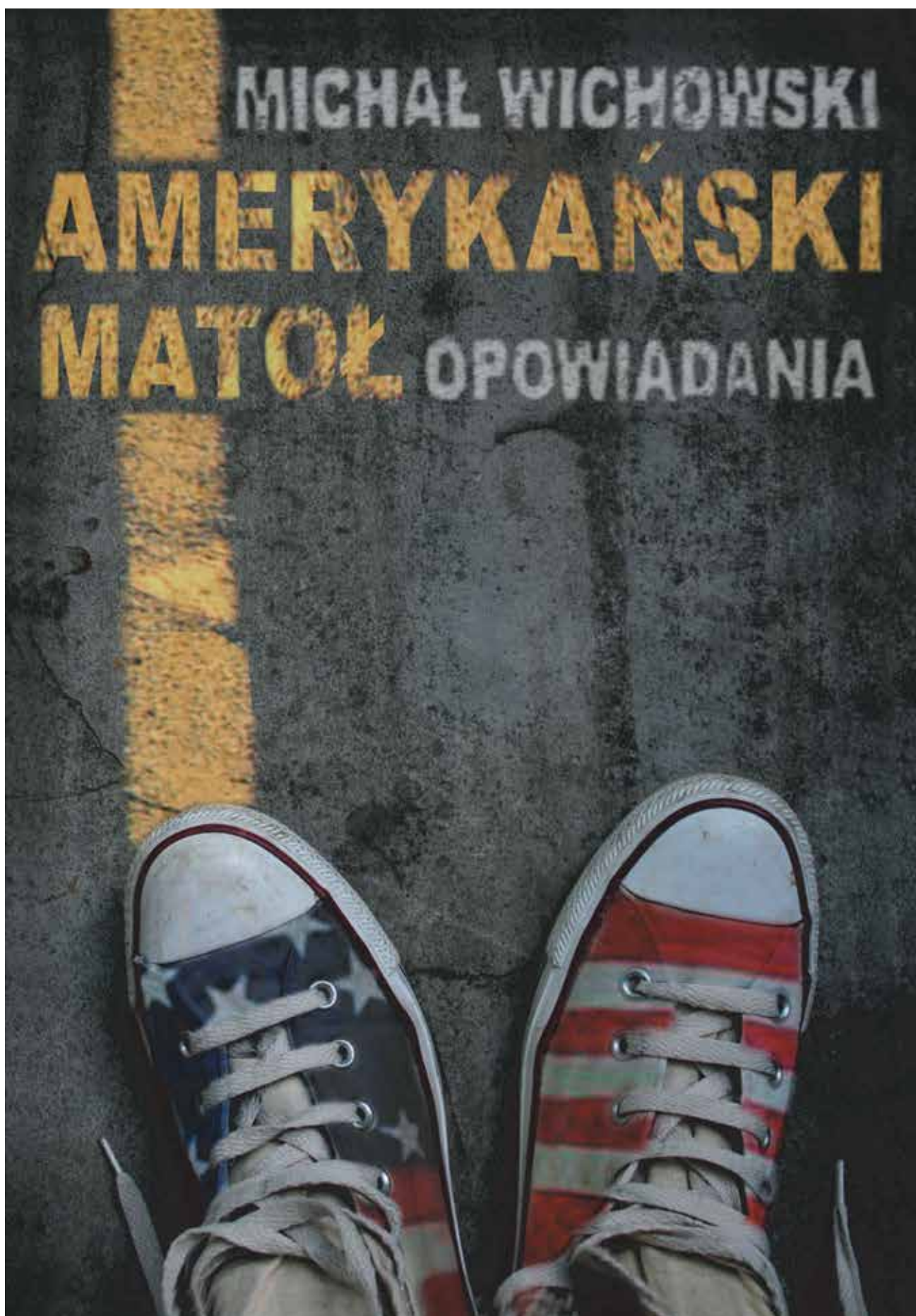
POZnań*

ZAiKS
Stowarzyszenie Autorów

Międzynarodowy Targ Poznańskie

Dr Katarzyna Stanny współpracuje z redakcją rocznika „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej” od 2009 roku, kiedy przygotowała projekty plakatu i zaproszenia na konferencję *Umysły zniewolone. Literatura pod presją* (Konstancin-Obory, 27-29 maja 2009), a także okładkę XV serii rocznika, skoncentrowanej wokół tej samej tematyki. W tymże numerze pojawiło się stworzone przez nią nowe logo czasopisma.

Od tego czasu dr Stanny projektuje wszystkie okładki i strony tytułowe rocznika, sprawuje też opiekę nad stroną graficzną periodyku (kolorowa wkładka, powiązana tematycznie z dominującym tematem każdego numeru, gromadzi najlepsze prace studentów ASP w ramach organizowanych przez dr Stanny konkursów w Pracowni Obrazowania dla Mediów na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie). Wszystkie te oryginalne pod względem koncepcji i znakomicie opracowane pod kątem formy materiały znacząco przyczyniają się zarówno do podniesienia wizualnej atrakcyjności pisma, jak i do budowania jego interdyscyplinarnego charakteru, który stanowi jedną z cech wyróżniających to naukowe czasopismo humanistyczne, wysoko punktowane na liście Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (12 pkt.)

Katarzyna Stanny jest też związana od lat z „Napisem” autorką-artykuły jej pióra, spełniające wszelkie wymogi dotyczące poziomu i przygotowania tekstu naukowego, stanowią bardzo interesujące merytorycznie dopełnienie prac studenckich, które są artystyczną interpretacją tematu, przewidzianego na dany rok. Opublikowała dotychczas na łamach rocznika 5 tekstów: *Tabu i wstyd w fotografii czy zimny i nagi obiekt?* (XVIII, 2012), *Album rodzinny z traumą w tle* (XIX, 2013), *Pryzmaty postrzegania: estetyka, ideologia, interpretacja w sztukach pięknych* (XX, 2014), *O sztuce rezygnacji w Sztuce* (XXI, 2015), *Oblicza przemian w Sztukach Pięknych* (XXII, 2016).

Wszystkie one są dostępne na stronie: <http://www.napis.edu.pl/spis.html>.

Od roku 2015 dr Stanny uczestniczy regularnie w spotkaniach Redakcji i Rady Naukowej rocznika „Napis”, biorąc udział w ocenie opublikowanego wydawnictwa, dyskusjach i pracach koncepcyjnych nad planowanymi numerami.

w imieniu Redakcji „Napisu” dr Agnieszka Bąbel (sekretarz),

Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk

SUB SOLE **JAWNE** SUB ROSA.
APERTA TECTAQUE **IN REBUS**
HUMANIS. SUB SOLE SUB **K**
S. SUB SOLE SUB ROSA APERT
TA TECTAQUE IN REBUS **Y**
LE SUB ROSA. APERTA TECTA
REBUS HUMANIS. SUB SOLE **E**
SUB ROSA APERTA TECTAQU
E IN REBUS HUMANIS. SUB S
W LITERATURZE I KULTURZE
SUB SOLE SUB ROSA APERTA

**JAWNE I UKRYTE
W LITERATURZE I KULTURZE**

KONFERENCJA NAUKOWA, 17-19 maja 2011

Warszawa, Pałac Staszica, sala im. Adama Mickiewicza

UE IN REBUS HUMANIS. SUB S
OLE SUB ROSA. APERTA TECT
AQUE IN REBUS HUMANIS. SU
B SOLE SUB ROSA. APERTA TE

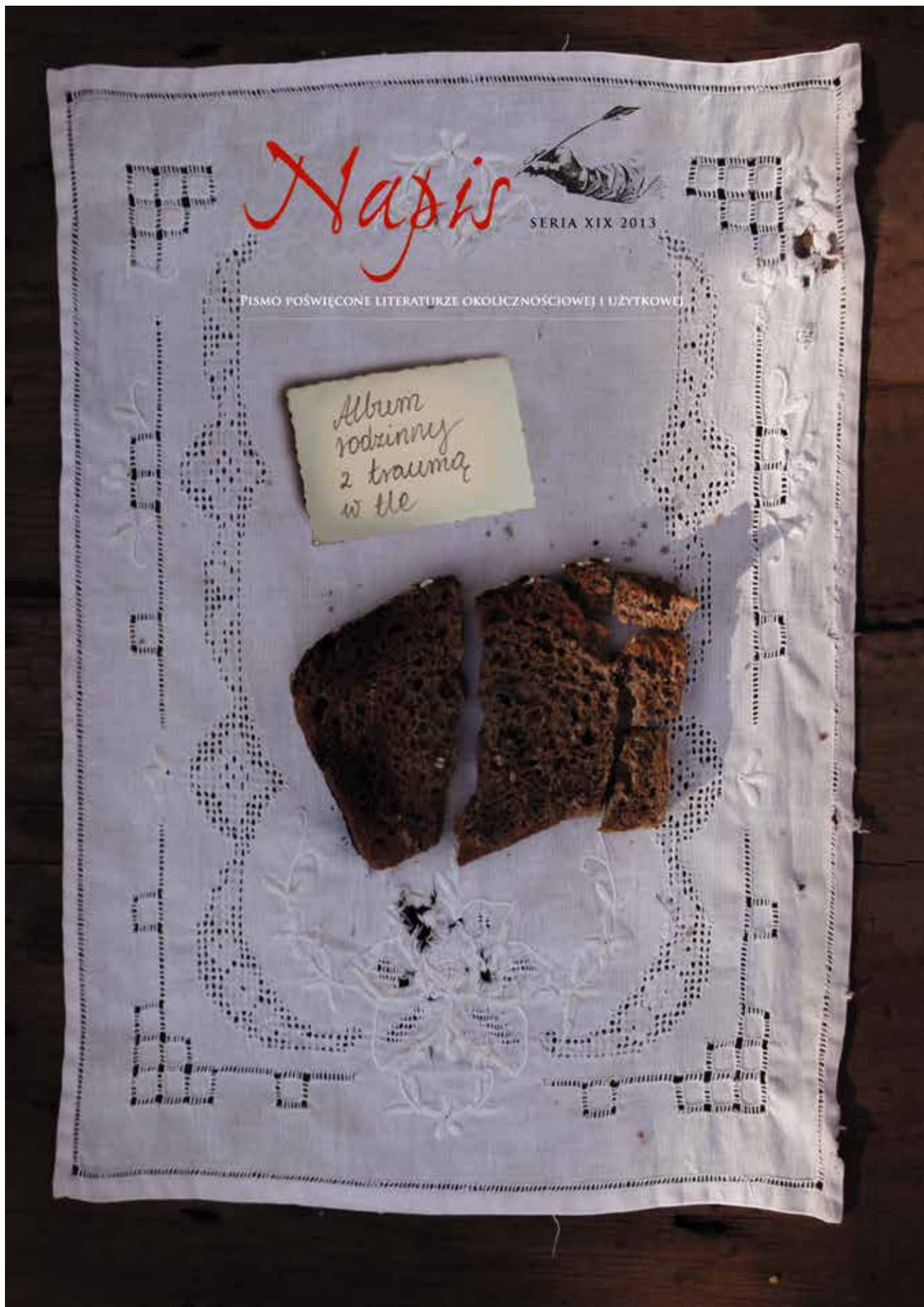
Napis
SERIA XVII 2011

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

JAWNE I UKRYTE W LITERATURZE I KULTURZE

SUB SOLE **JAWNE** SUB ROSA
APERTA TECTAQUE **IN REBUS**
HUMANIS. SUB SOLE SUB **K**
SUB SOLE SUB ROSA APERT **R**
A TECTAQUE IN REBUS **Y**
LE SUB ROSA. APERTA TECTA **T**
REBUS HUMANIS. SUB SOLE **E**
SUB ROSA APERTA TECTAQU
IN REBUS HUMANIS. SUB S
W LITERATURZE I KULTURZE
SUB SOLE SUB ROSA APERTA

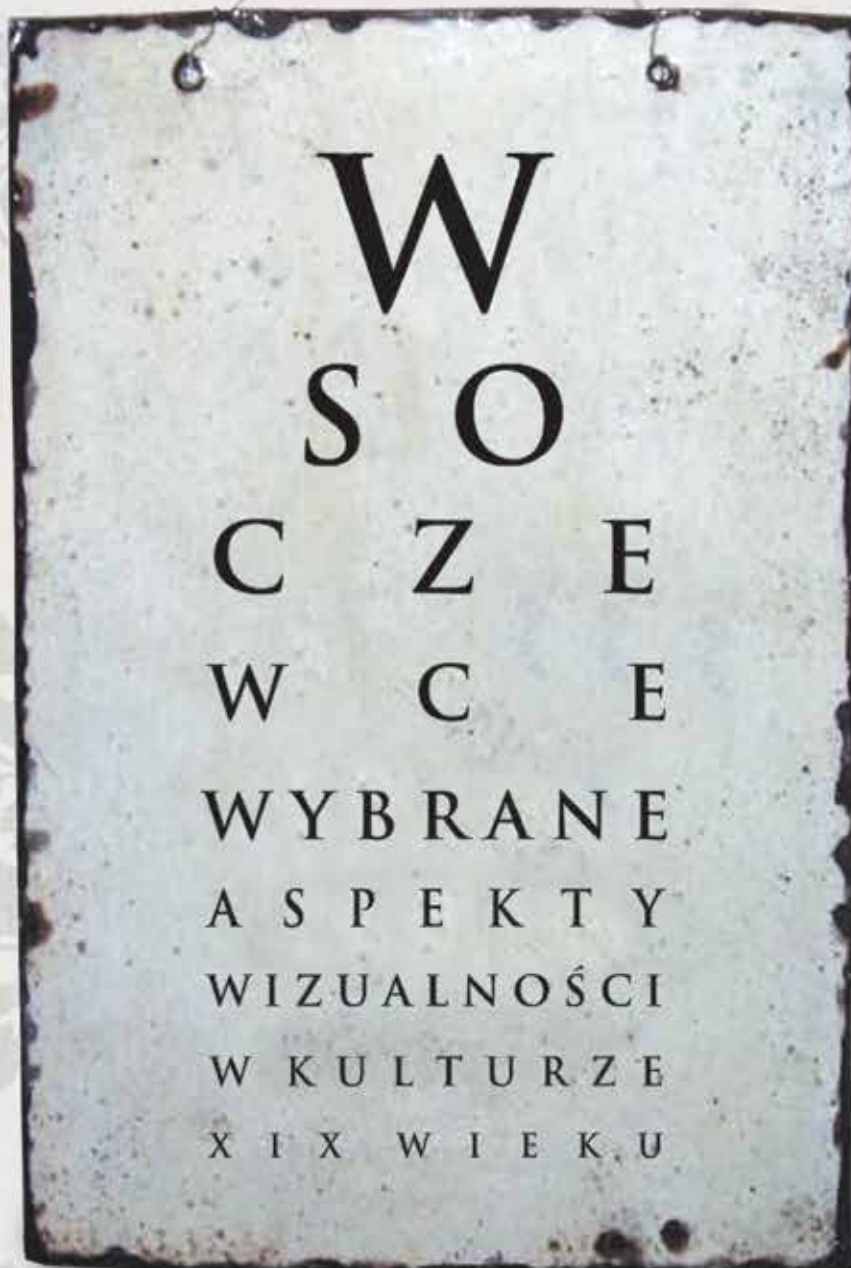

Napis

SERIA XX 2014

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

Napis

SERIA XXI 2015

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

SZTUKA TRACENIA, SZTUKA REZYGNACJI

SAMOOGRANICZENIE I AUTOCENZURA

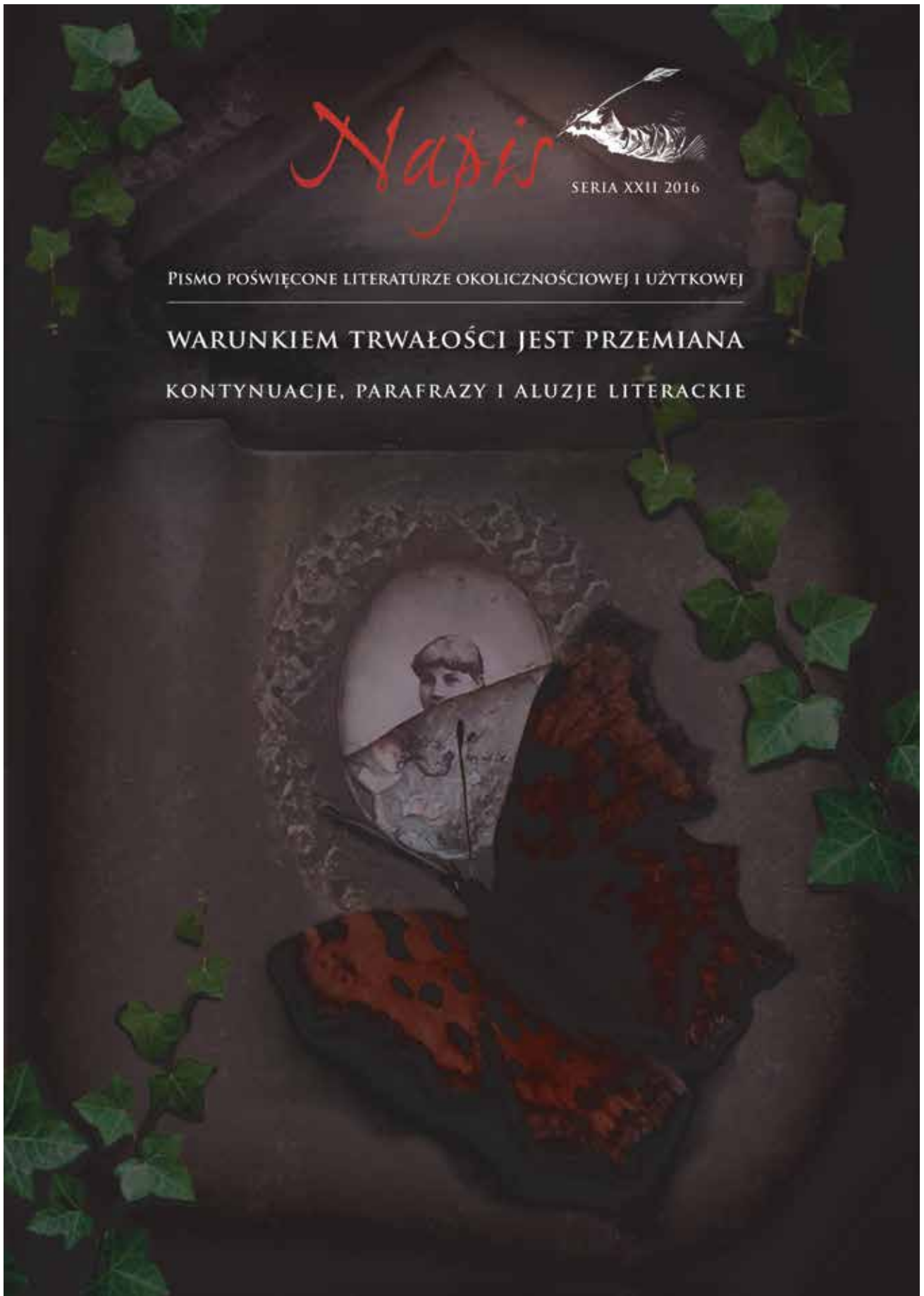
Napis

SERIA XXII 2016

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

WARUNKIEM TRWAŁOŚCI JEST PRZEMIANA

KONTYNUACJE, PARAFRAZY I ALUZJE LITERACKIE

h

300
N

Do
POLSKA
17.8.35
Pan Janina Lechny
Warszawa
Beniowska 106

Po upływie terminu
ZWROT

Napis

SERIA XXIII 2017

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

LIST JAKO SZCZEGÓLNY GATUNEK LITERACKI

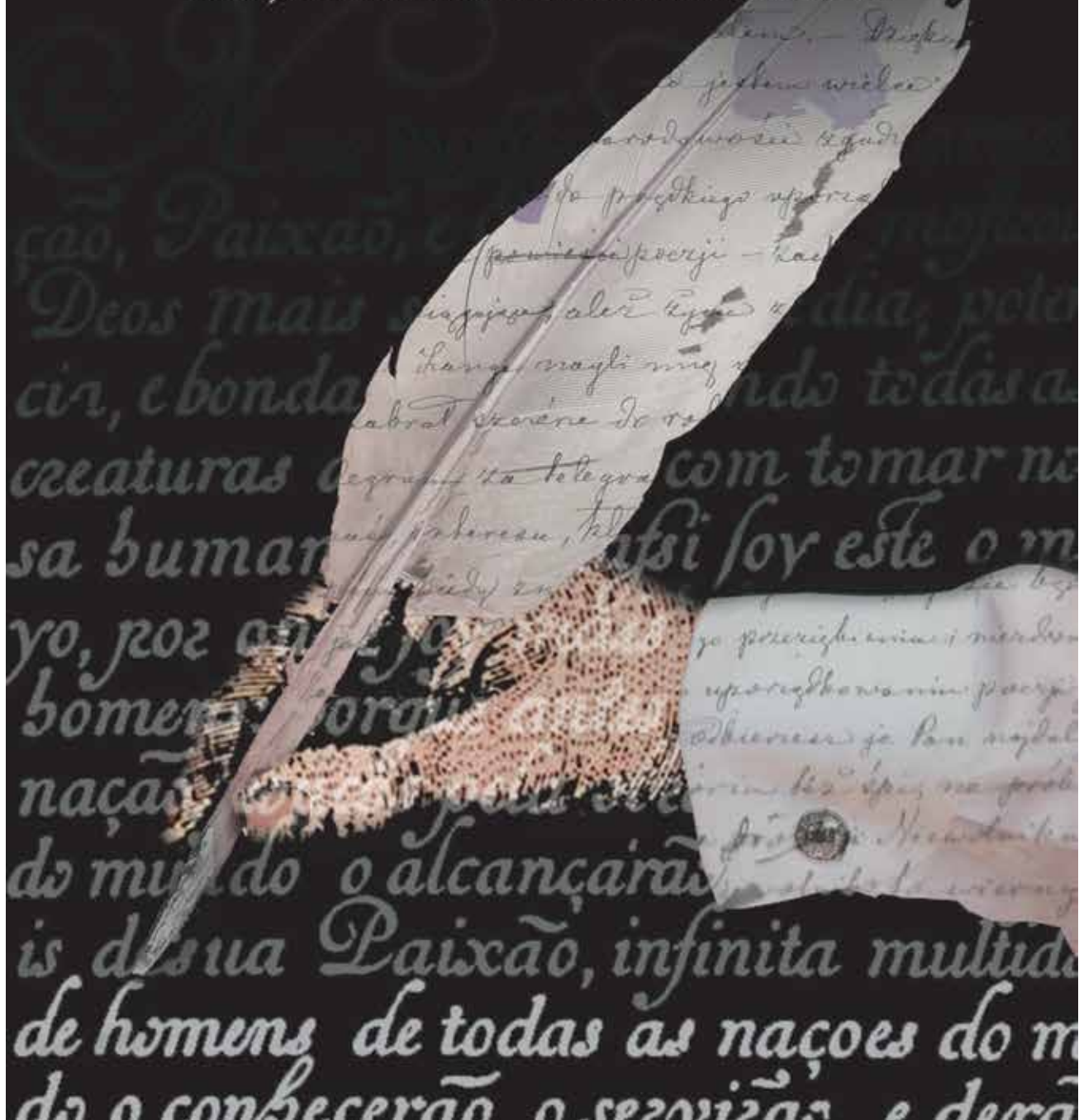

Napis

SERIA XXIII 2017

PISMO POŚWIĘCONE LITERATURZE OKOLICZNOŚCIOWEJ I UŻYTKOWEJ

LIST JAKO SZCZEGÓLNY GATUNEK LITERACKI

Współpracę z dr Katarzyną Stanny rozpoczęłam w 2009 roku, kiedy zwróciłam się do Niej z prośbą o przygotowanie okładki do mojej pracy *Literatura i pisarze wobec cenzury PRL. 1948-1958*. Uwagę na młodą projektantkę zwrócił zaprojektowany przez nią na konferencję *Literatura pod presją* (25-27.05.2009, Konstancin-Obory, BL PAN) plakat; jako badaczka cenzury pierwszy raz spotkałam się z tak nowatorskim wizualnym przedstawieniem fenomenu kontroli słowa.

Książka ukazała się jeszcze w tym samym roku i w 2010 stała się podstawą jednogłośnie przyjętego kolokwium habilitacyjnego w IBL PAN w Warszawie. Do dziś książka miała dwa dodruki, a w 2017 roku MNiSW przyznało grant na jej tłumaczenie na język angielski i wydanie za granicą.

Okładkę-kolorystykę, liternictwo, żart językowy stanowiący jej główną koncepcję-uważam za nadzwyczaj udaną i doskonale odzwierciedlającą myśl naukową zawartą w pracy. Wielokrotnie spotkałam się z gratulacjami z powodu wyboru projektanta oraz udanej realizacji.

W latach 2012-2017 kierowałam zespołem badawczym realizującym grant przynany przez MNiSW w ramach „Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki” (jednostka realizująca-Uniwersytet w Białymstoku, jednostka współpracująca-IBL PAN). Jednym z efektów projektu było powołanie do życia serii „Badania filologiczne nad cenzurą PRL” i wydanie kilku tomów w jej obrębie. Jako inicjatorka i redaktor naukowy serii na projektanta okładek wybrałam ponownie dr Katarzynę Stanny. I ponownie się nie zawiodłam.

Przygotowane przez Nią na przestrzeni kilku lat projekty znakomicie oddały naukowe intuicje zespołu badaczy cenzury, odzwierciedliły klimat epoki oraz w metaforyczny sposób przekazały istotę PRL-owskiej kontroli słowa. Serię budują prace autorskie, monografie wieloautorskie oraz tomy pokonferencyjne. Okładki spajają ją, czyniąc wizualnie rozpoznawalną. Są znakomitą ilustracją tezy o korespondencji sztuki słowa i obrazu.

Seria jest naukowo obecna, rozprawy w niej zawarte są często cytowane. Tom II, książka *Zatrzymane przez cenzurę. Inedita z połowy XX wieku*, stał się podstawą pozytywnie zakończonej przeze mnie procedury o nadanie tytułu profesora (2015).

prof. dr hab. Kamila Budrowska,

kierownik Katedry Badań Filologicznych nad Cenzurą PRL i Edytorstwa,

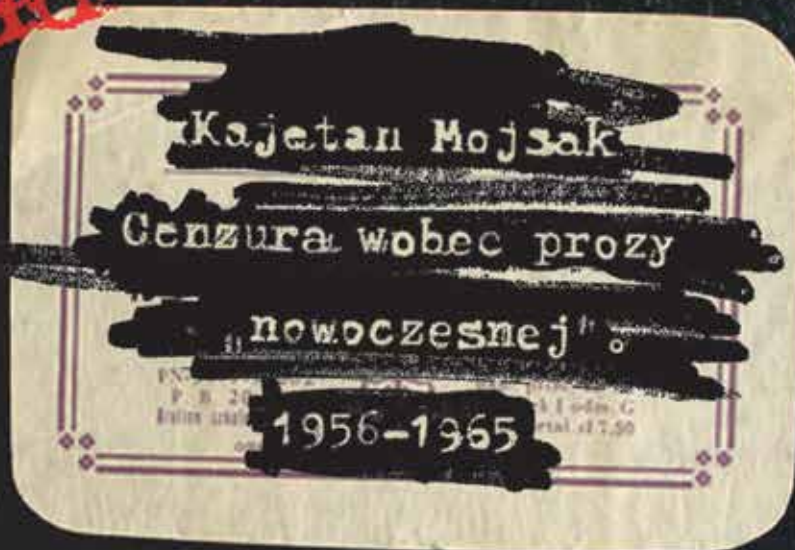
Wydział Filologiczny, Uniwersytet w Białymstoku

Badania Filologiczne nad cenzurą PRL

Mięso 200 g VII 83	Mięso 200 g VII 83	Mięso 300 g VII 83	Mięso 300 g VII 83	Mięso 700 g VII 83
Mięso 100 g VII 83	W. Z. Nr 1984 Literatura i kultura <small>nazwisko i imię</small> schyłkowego PRL-u <small>adres: gmina-miasto-dzielnica</small>			KUPON RELESTRACYJNY KARTY „M-1”
Wol., Ciel. z kością 300 g VII 83	Masło 125 g VII 83	Masło 125 g VII 83	Masło 125 g VII 83	Masło 125 g VII 83

Badania Filologiczne
nad cenzurą PRL

Badania Filologiczne
nad cenzurą PRL

Kariera pisarza w PRL-u

FN-57 F-94002

P. B. 20-20

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

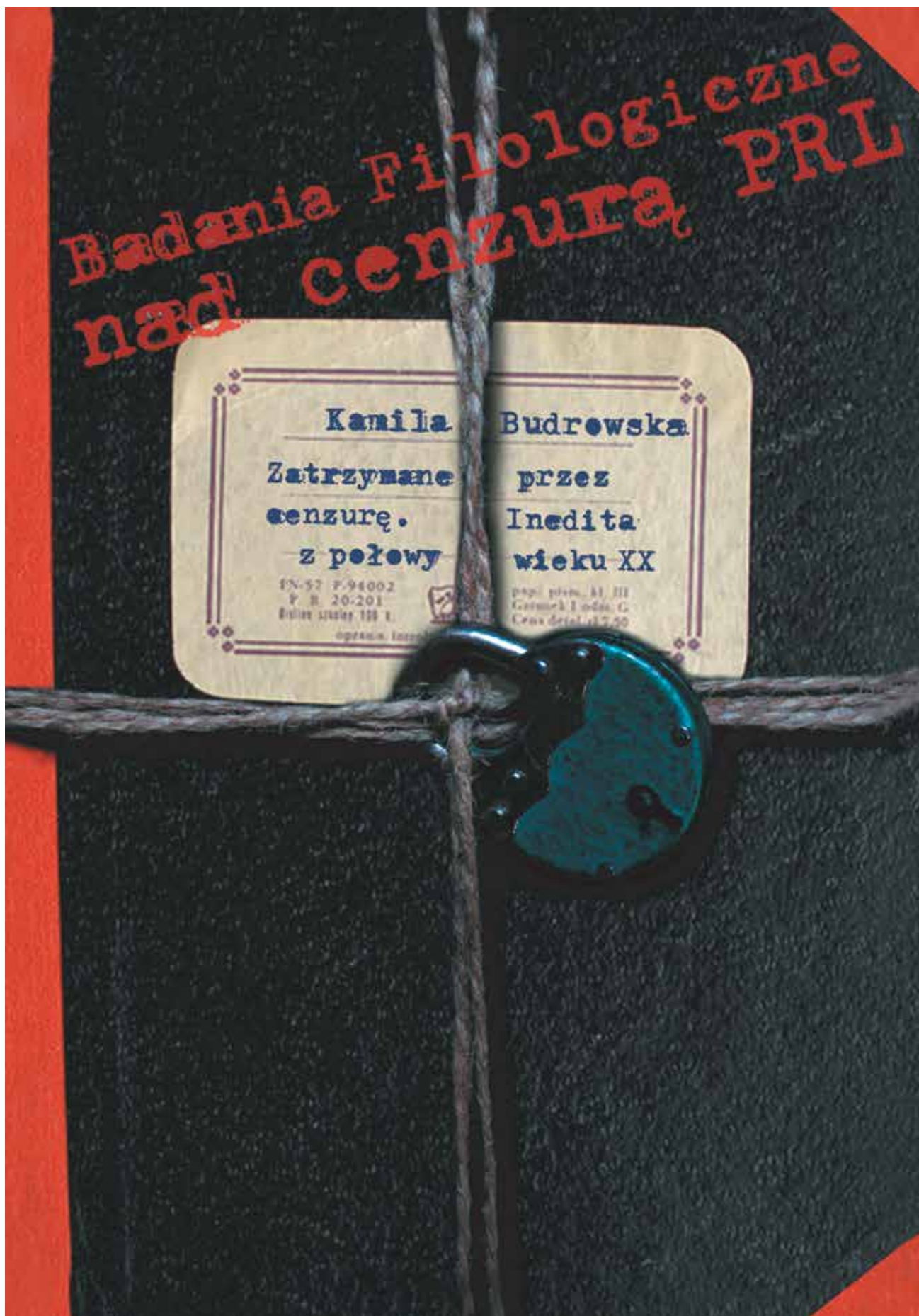
ISBN 978-83-05-1750

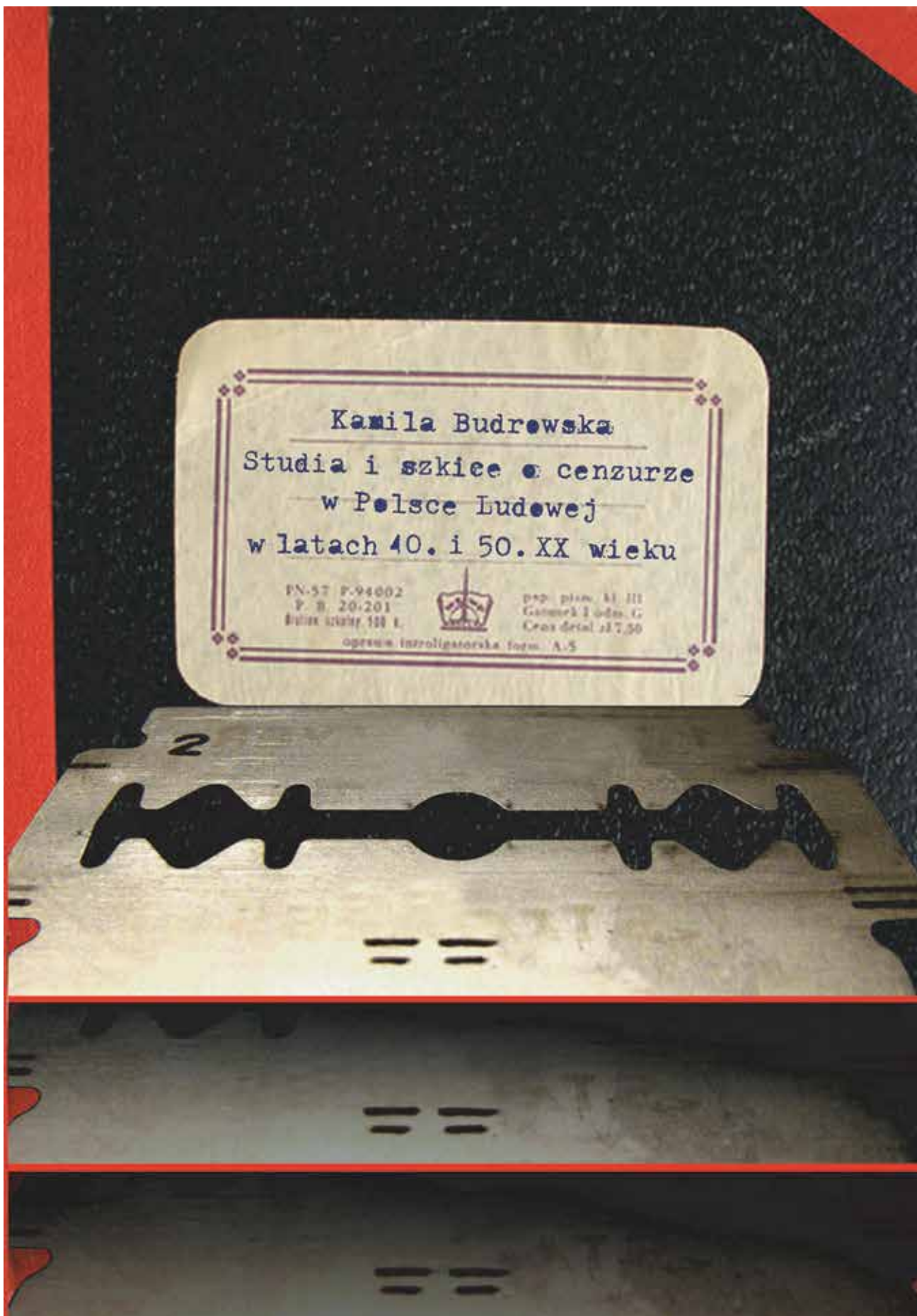
ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

ISBN 978-83-05-1750

Adres redakcji:
00-330 Warszawa
ul. Nowy Świat 72, pok. 14
tel. (22) 826 - 52 - 31, w. 879
e-mail: rocznik.tliam@gmail.com
www.wiekkix.pl

Tekstów niezamówionych redakcja nie zwraca.
Autorzy przysyłający swe prace do „Wiek XIX”
proszeni są o dołączenie oświadczenia,
iż nie były one nigdzie publikowane,
ani nie są skierowane do redakcji innych
czasopism lub ksiąg zbiorowych, a także
o nieprzekraczanie objętości arkusza w przypadku artykułów
1 1/4 arkusza w przypadku recenzji.

Adres Wydawnictwa
Instytutu Badań Literackich PAN:
00-330 Warszawa
ul. Nowy Świat 72
tel./fax: (22) 657 - 28 - 80
www.wydawnictwo.ibl.waw.pl

Sprzedaję egzemplarzy pisma prowadzą księgarnie naukowe.
Pojedyncze zeszyty można też zamawiać w Wydawnictwie.

WIEK XIX

ROCZNIK TOWARZYSTWA LITERACKIEGO

IMIENIA

ADAMA MICKIEWICZA

MIĘDZY XIX A XX WIEKIEM

Agnieszka Czajkowska * Corinne Fournier Kiss
Grzegorz Iglinski * Radosław Okulicz - Kozaryn
German Rita * Monika Szczepaniak
Marek Szladowski * i inni

ROK V (XLVII) 2012
WARSZAWA

WIEK XIX

ROCZNIK TOWARZYSTWA LITERACKIEGO

IMIENIA
ADAMA MICKIEWICZA

Arkadiusz Bagłajewski ✧ Marek Bińczyk
Marek Dybizbański ✧ Andrzej Fabianowski ✧ Rolf Fieguth
Michał Kuziak ✧ Dawid Maria Osinski
Bożena Płonka-Syroka ✧ Monika Rudaś-Grodzka ✧ Dorota Siwicka
Marek Troczyński ✧ Marta Zielińska ✧ Agnieszka Zioliwicz
i inni

ROK VIII (L) 2015

WARSZAWA

WIEK XIX

ROCZNIK TOWARZYSTWA LITERACKIEGO

IMIENIA

ADAMA MICKIEWICZA

DROGI DO NIEPODLEGŁOŚCI

ROK XI (LIII) 2018
WARSZAWA

Towarzystwo Literackie im. Adama Mickiewicza Warszawa 2013

projekt: Katarzyna Stanny

DNIA 26 LUTEGO 2013 ROKU MIJA SETNA ROCZNICA URODZIN PROFESORA

ZDZISŁAWA LIBERY.

W środowisku badaczy literatury ciągle żywa jest pamięć o osobie Profesora, o jego dokonaniach naukowych w zakresie piśmiennictwa i kultury oświecenia, a także o jego ofiarnym i owocnym udziale w wielu ważnych pracach związanych z organizacją życia naukowego i edukacją humanistyczną, którą uważał za niezbywalną wartość społeczną. W sposób dobitny wpisał się też Profesor w dzieje Towarzystwa

Literackiego im. Adama Mickiewicza, pełniąc przez 15 lat funkcję jego Prezesa i uzyskując godność Członka Honorowego. Przez przypomnienie Jego wypowiedzi na uroczystości odnowienia doktoratu na Uniwersytecie Warszawskim w 1998 roku

pragniemy uczcić jego wkład w rozwój humanistyki

i wyrazić wdzięczność za piękne i godne życie Człowieka i Uczonego.

poza wąsko rozumiany romantyzm. Był jednym z pierwszych, którzy z katedry uniwersyteckiej mówili o literaturze najnowszej. Szczególnym powodzeniem cieszyły się jego wykłady o Conradzie-Korzeniowskim, którego dzieła tłumaczone na polski przez Anielę Zagórską, nie tylko kongenialnie, ale i konkordialnie, jak dowodził Ujejski, wchodziły dopiero do świadomości znacznej części czytelników. Pragnął ułatwić im „przeżycie Conrada - cytuję - i przemyślenie w całości nie tyle jako smakoszm literackim, co jako ludziom”.

Spod pióra Ujejskiego wyszedł piękny esej o Stefanie Żeromskim, napisany w roku śmierci pisarza, *Ostatni Wajdelota*, a także wzruszający tekst, przemówienie nad trumną Karola Szymanowskiego:

„I oto pieśń skończyłeś...” - kompozytora szczególnie przez Ujejskiego cenionego.

Ale osobowość profesora Ujejskiego znajdowała wyraz w wystąpieniach publicznych nie zawsze związanych z nauką o literaturze i jej interpretacją. Oto w czasie gorszących wydarzeń studenckich na Uniwersytecie, Ujejski wygłosił w 1937 roku odważne przemówienie radiowe, opublikowane następnie w „Kurierze Porannym”:
„Koniecznością państwową jest ochrona pracy na wyższych uczelniach, kastet i nóż nie mogą rządzić w życiu akademickim”. W czasie swego jubileuszu, który odbył się w Pałacu Staszica, wyznając swoje poglądy i preferencje ideowe oświadczył: „Z dyspozycji umysłowych jestem racjonalistą, z uczuciowych romantykiem. Poprzez polski romantyzm doszedłem do przejęcia się hasłami rewolucji francuskiej, które brzmiały: wolność, równość, braterstwo. Z trzech ideałów młodości żyje ciągle i nie doznał uszczerbku żadnego tylko ideał trzeci: braterstwo.

Bez niego nie warto by żyć”. Profesor Ujejski był otoczony powszechnym szacunkiem i miłością.

Julian Krzyżanowski uważał, że był przede wszystkim psychologiem i socjologiem pracującym na terenie życia literackiego. Zofia Szymdtowa wskazywała na dar inwencji słownej w wyrażaniu spraw trudnych i trudno

cywilizacyjne wymagać będą nowych rozwiązań problemów edukacyjnych.

Wydaje się wszakże, że bez względu na to, w jakim kierunku nastąpią zmiany w organizacji uniwersytetu, jego roli w życiu państwa i społeczeństwa, jedno jest chyba pewne, że o randze uniwersytetu stanowić przede wszystkim będzie osobowość profesorów przekazujących wiedzę, rozwijających naukę i tworzących środowiska naukowe. Wymiar tej osobowości określa nie tylko rzetelna wiedza, talent, rozległość kultury – także cechy charakteru. Należę do pokolenia, któremu dane było w czasie studiów uniwersyteckich zetknąć się nie tylko z wybitnymi uczonymi, ale także z wielkimi osobowościami polskiej humanistyki.

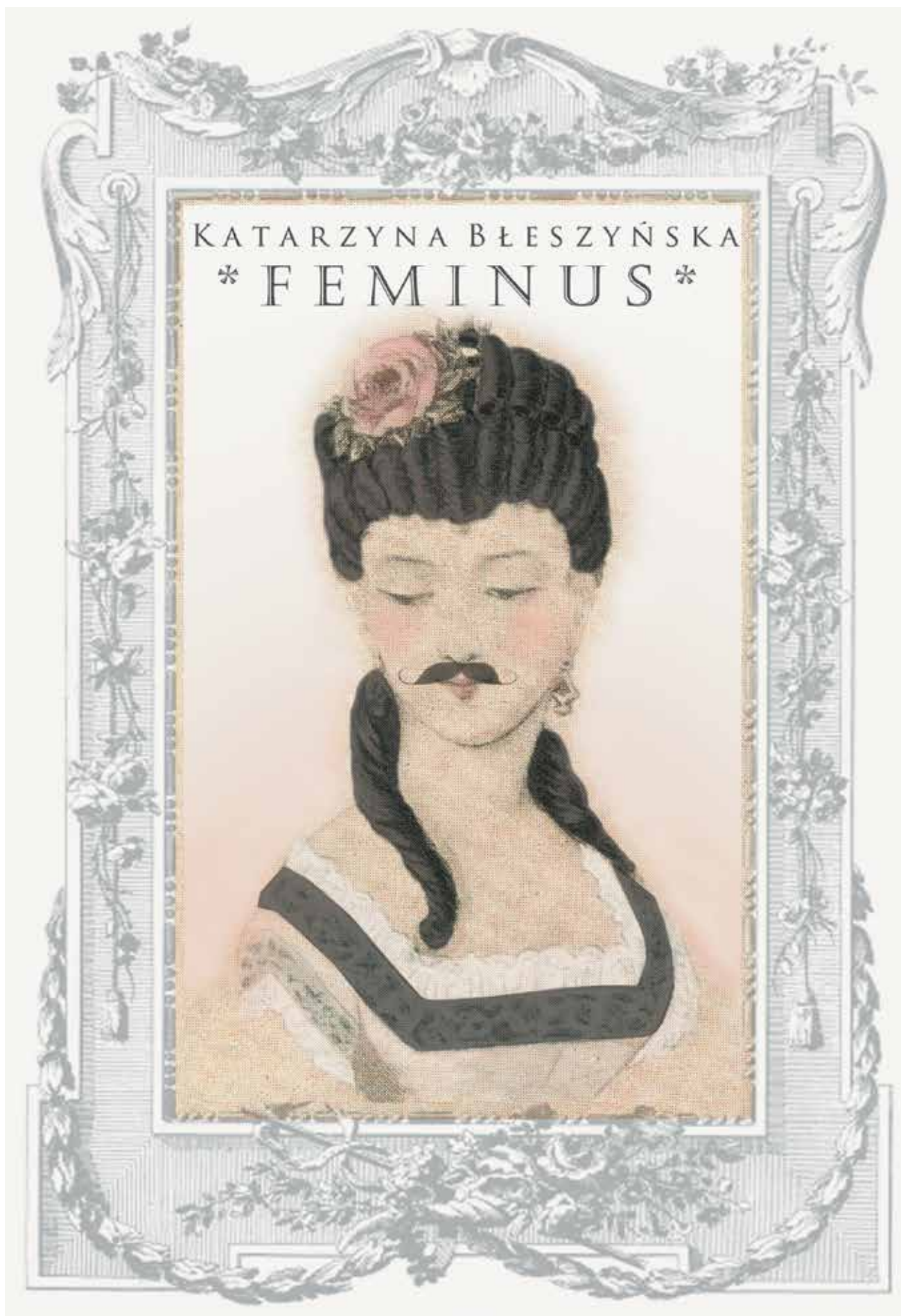
Zdzisław Libera

(tekst z nagrania odtworzył Andrzej Guzek)

Pierwodruk wykładu Profesora Libery miał miejsce w „Roczniku Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza”

XXXIII/1998

KATARZYNA BŁESZYŃSKA
* LEGALUS *

2012 ROK PRUSA

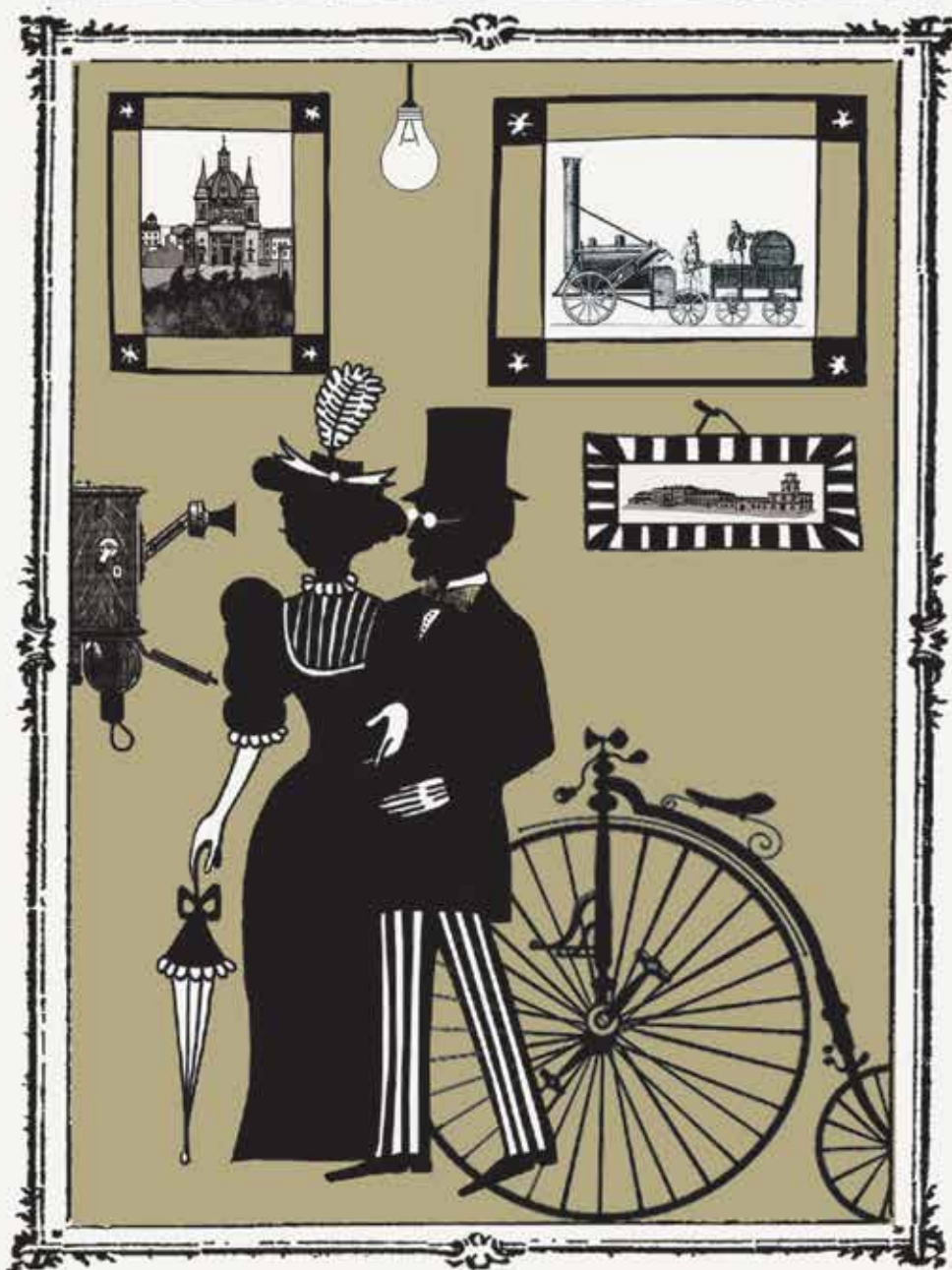
WWW.STULECIEPRUSA.PL WWW.ROKPRUSA.PL

Z Kolegozbioru
BOLESŁAWA PRUSA

BOLESŁAW PRUS TOM 3

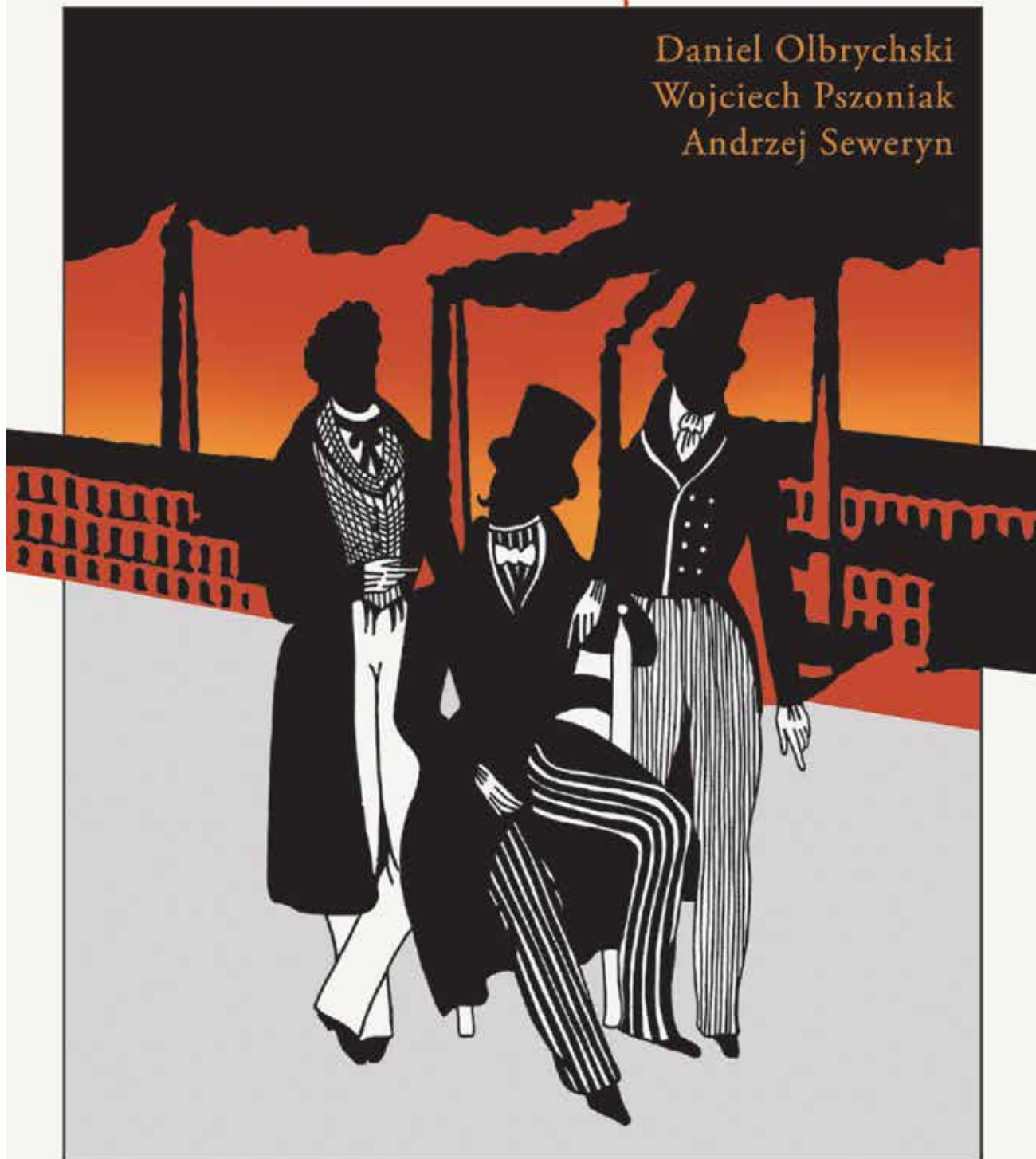
W WARSZAWIE. WYBÓR Z „KRONIK”

ANDRZEJ
WAJDA

**ZIEMIA
OBIECANA**

Daniel Olbrychski
Wojciech Pszoniak
Andrzej Seweryn

Mecenas cyfrowej
rekonstrukcji klasyki
polskiego kina

KINO RP

STUDIO FILMOWE FILM PRODUCTIONS
RESEREWOWA

INTERNATIONAL ACADEMIC CONFERENCE

Animals and Their People: The Fall of the Anthropocentric Paradigm?

12-14 MARCH 2014

CONFERENCE ROOM A:
Centre de civilisation française
de l'Université de Varsovie, Dobra 55

CONFERENCE ROOM B:
Collegium "Artes Liberales",
University of Warsaw, Dobra 72

ORGANISER:
Institute of Literary Research PAN

Free entrance

The conference
is accompanied by the exhibition
"Ecce Animalia",
Centre of Polish Sculpture
in Orońsko,
8 March - 15 June 2014.

Cooperated by

Cooperated by

Partners

Partners

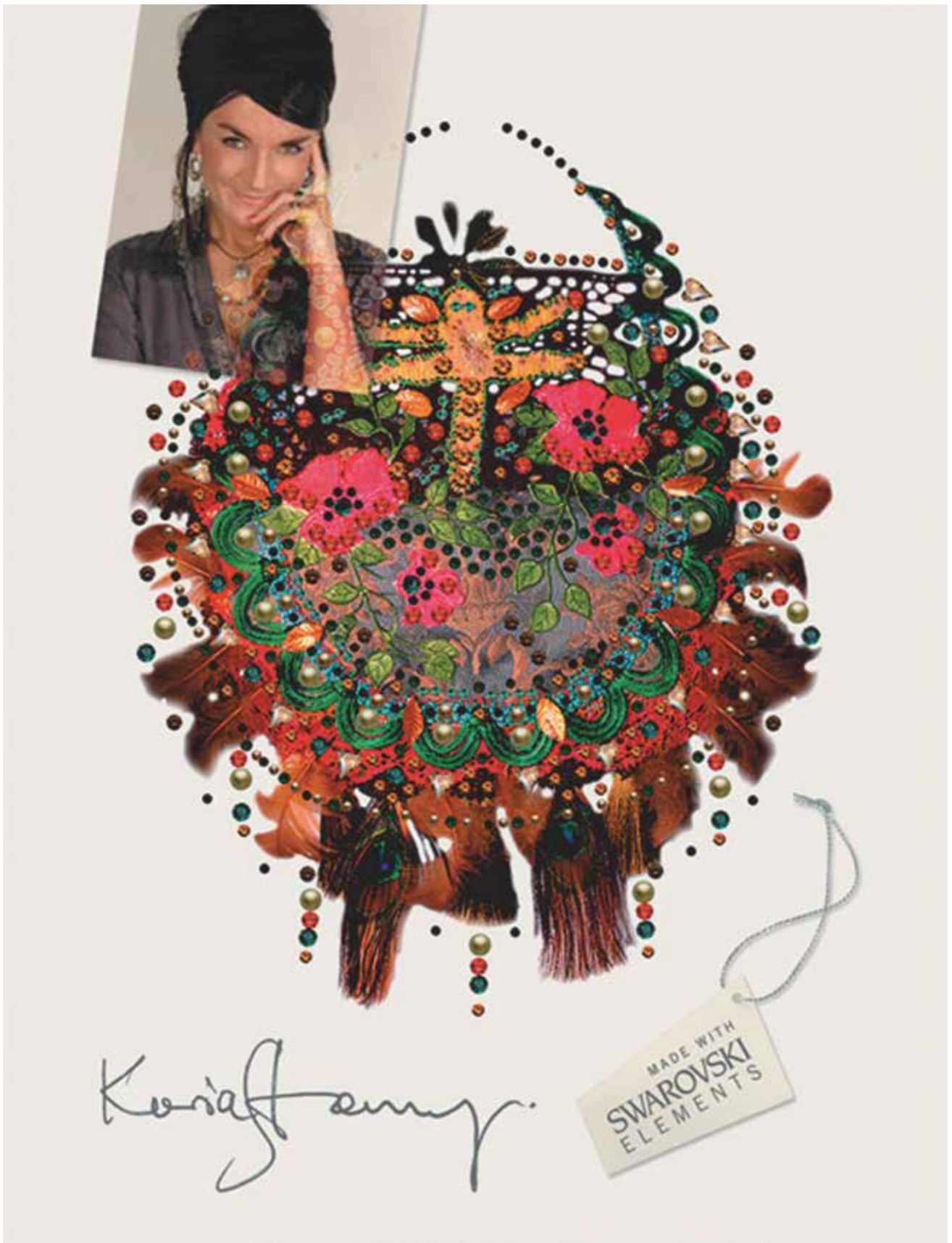
...us de cl
...s e continen
...ncident per
...ere po
...us solus ex p
...non fe
...hit, sed im
...sese in ferr
...dam abrode
...ns. Piscato
...ra astu utuntur
...s enim hame
...anas fab
...r: ille vero, quo

grafika: Paweł Osiał

Jest jedną z najbardziej oryginalnych projektantek biżuterii w Polsce, ale jej inspiracje pochodzą też ze świata. Ukończyła Wydział Grafiki na warszawskiej ASP, dyplom u prof. Mieczysława Wasilewskiego, jest adiunktem na macierzystej uczelni, Wydział Sztuki Mediów, wykładała w Warszawskiej Szkole Filmowej. Uprawia plakat, grafikę użytkową i fotografię, ale jej największą – wydaje mi się – pasją stała się biżuteria. Tworzy unikatowe, niepowtarzalne naszyjniki, których tworzywem są materiały nieprzystające zda się do wyrobów jubilerskich: futro, hafty, koronki, frendzle, dzwoneczki, koraliki szklane i drewniane, fragmenty makatek, chińskie monety, egipskie skarabeusze, rosyjskie matryoszki. Wiele z tych elementów zdobywanych, bywa, na pchlich targach wywodzi się z estetyki kiczu, ale artystka przez odpowiednie połączenie, dzięki swojej wyobraźni i talentowi potrafi im nadać rangę sztuki, nobilituje kicz. Najcenniejszym materialnie tworzywem są kryształy Swarovskiego, z którego projektem-Swarovsky Elements współpracuje, dzięki czemu jej dzieła znalazły się w jego kolekcji. Kryształy nadają naszyjnikom Katarzyny Stanny światło, bardzo ważne w jej sztuce. Istotny jest też kolor, który sygnalizuje inspiracje regionalne sięgające odległych często stron świata. Miło mi, że zainteresowania etniczne pani Kasi wywodzą się ponoć także z klimatu moich i Toniego Halika programów „Pieprz i wanilia”, które niegdyś oglądała w gronie swojej artystycznej rodziny. Jej naszyjniki nawiązują do Nepalu, Brazylii, Afryki, ale także Rosji, a przede wszystkim do folkloru polskiego, którym już jako dziecko zachwycala się w Cepelii. To prawdziwe dzieła sztuki, „sztuki noszonej”, wciąż bliskiej dzięki temu naszym oczom – ale i sercu, bowiem jej źródłem jest nie tylko talent i warsztat, ale też emocjonalne zaangażowanie artystki.

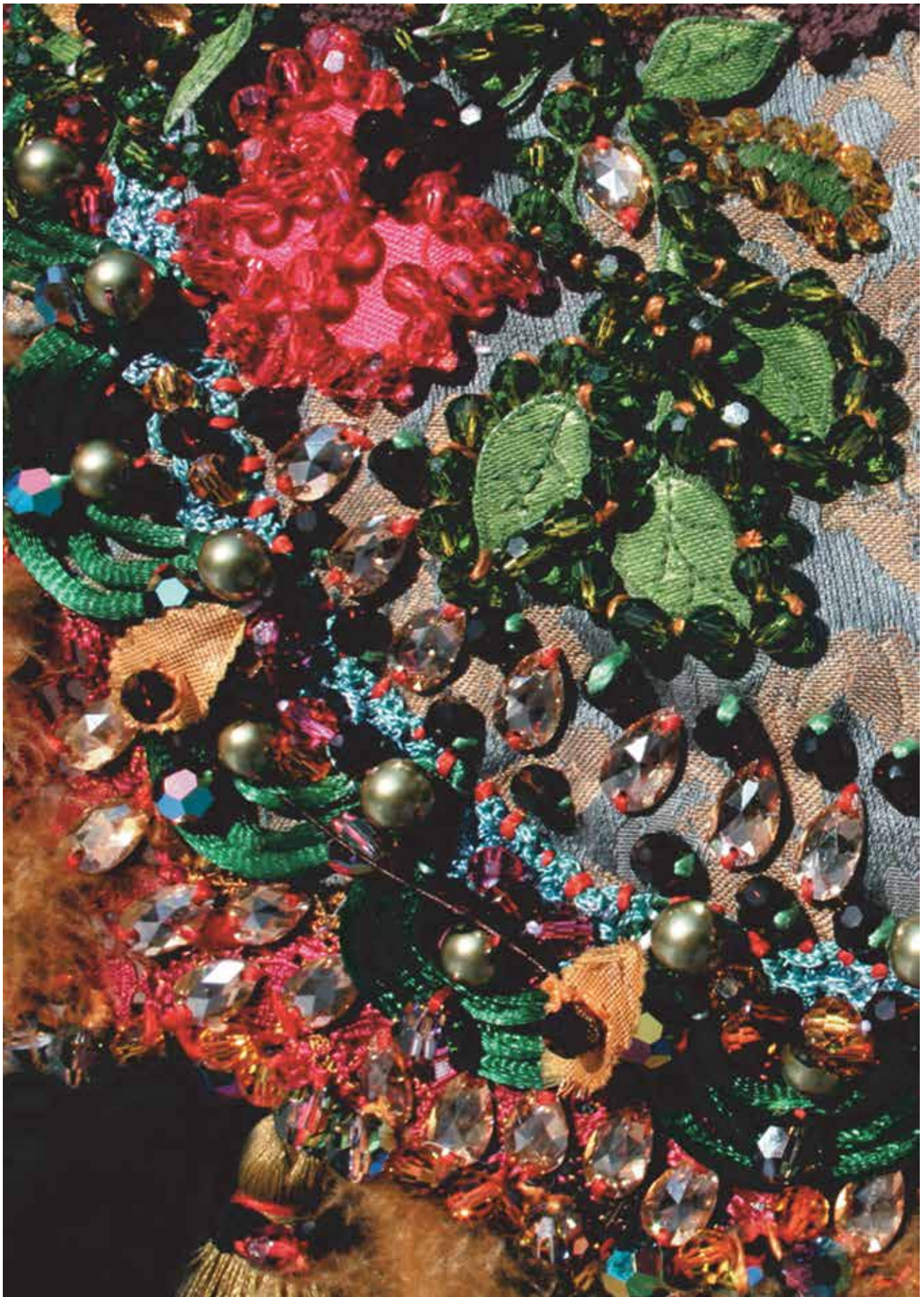
Elżbieta Dzikowska

Biżuteria Świata pod redakcją Edyty Urbanowicz, Wydawnictwo: Bernardinum, 2014, s. 298 i 299

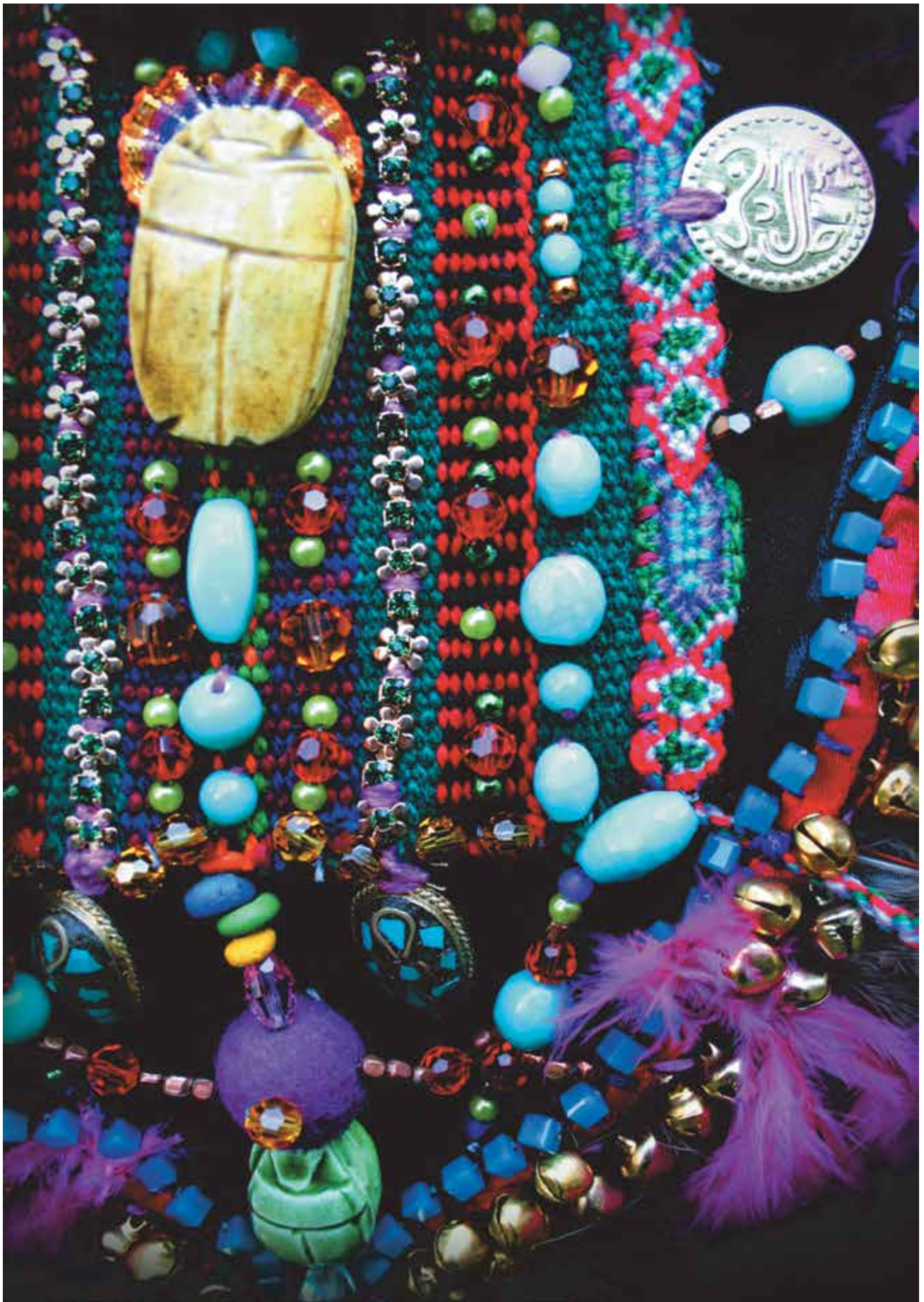

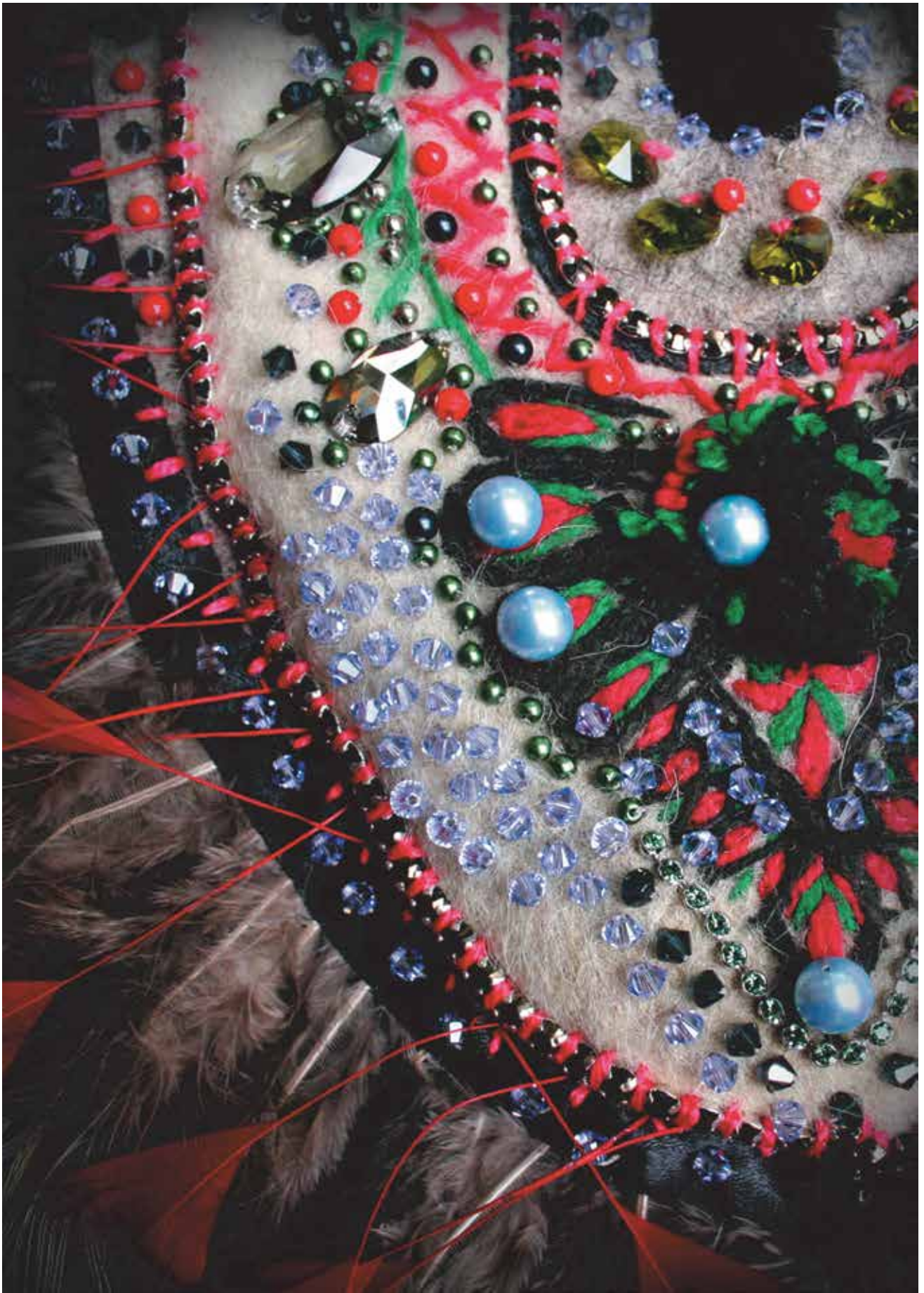

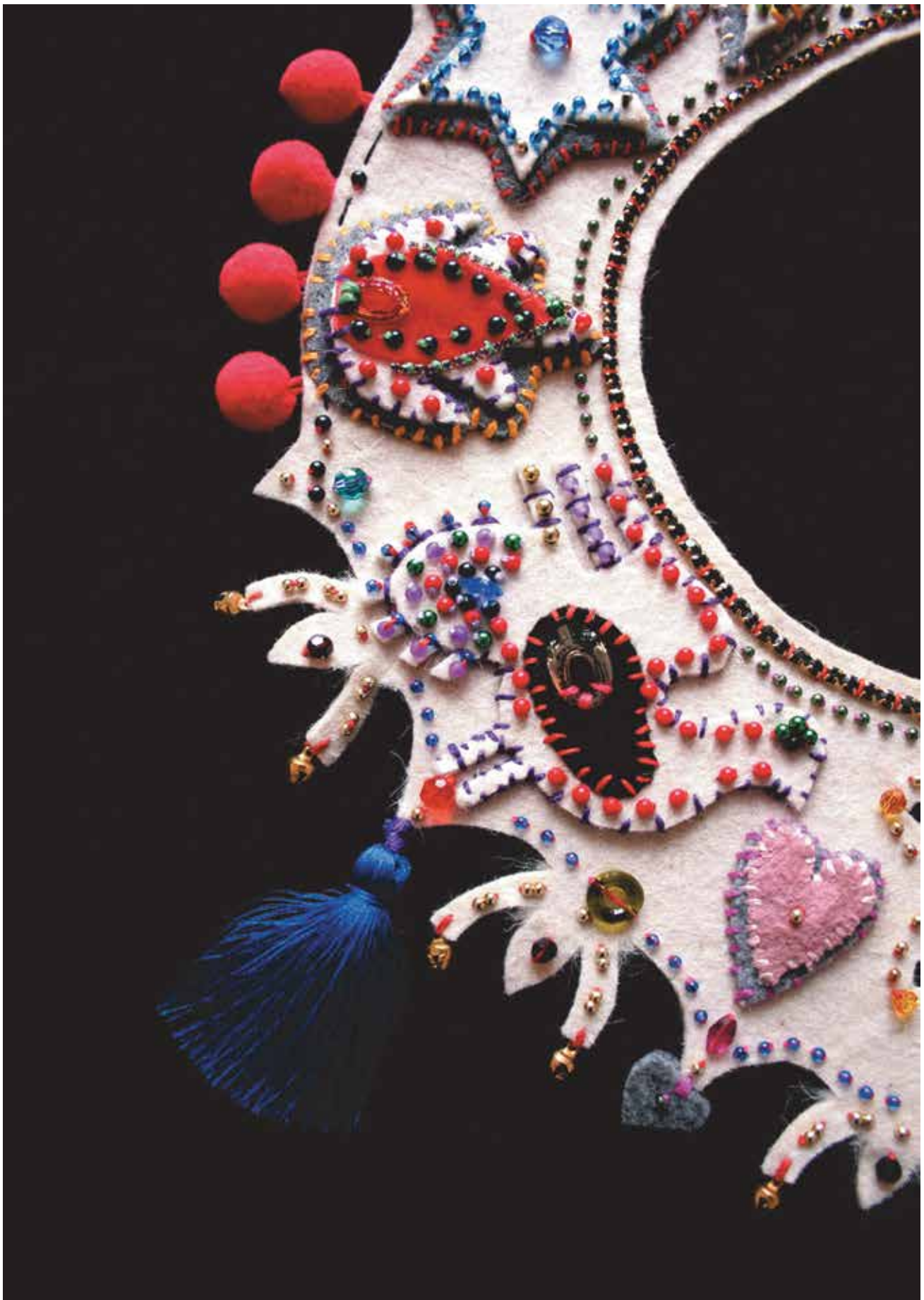

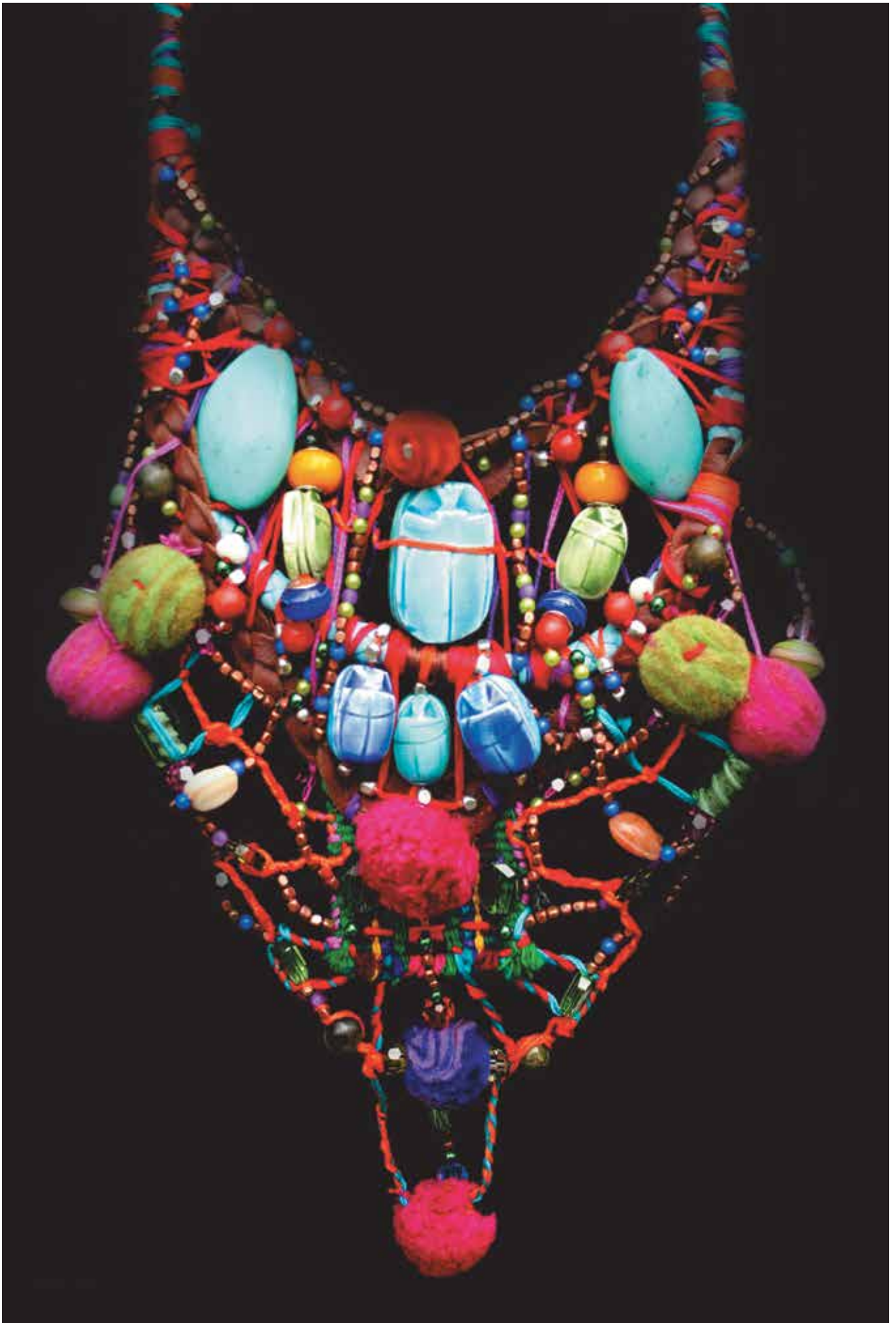

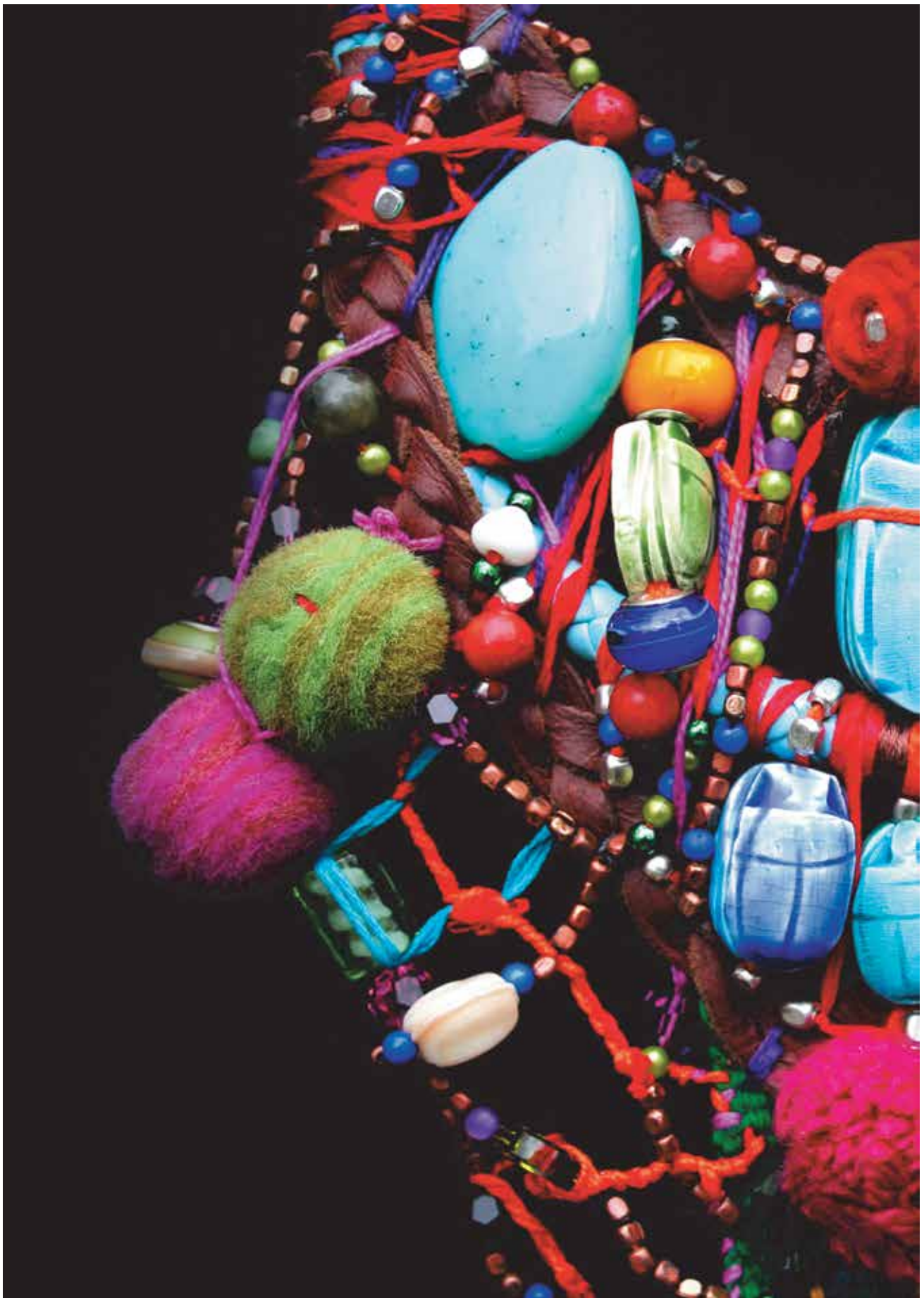

A U T O R E F E R A T

SPIS TREŚCI

1. PRZEBIEG PRACY NAUKOWEJ
2. PRZEBIEG ZATRUDNIENIA
3. WSTĘP
4. PODSTAWA HABILITACJI
5. INSTYTUT BADAŃ LITERACKICH PAN - WSPÓŁPRACA
6. INNE REALIZACJE
7. WYSTAWY
8. UDZIAŁ W WARSZTATACH I INNYCH PROJEKACH ARTYSTYCZNYCH
9. NAGRODY
10. PRACA DYDAKTYCZNA
11. UDZIAŁ W ZESPOŁACH EKSPERCKICH, KONKURSOWYCH, JURY
ORAZ CZŁONKOSTWA W ORGANIZACJACH I STOWARZYSZENIACH
12. OPIEKA NAD DOROBKIEM PROF. JANUSZA STANNEGO

dr Katarzyna Stanny

Wydział Sztuki Mediów, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

PRZEBIEG PRACY NAUKOWEJ

Doktorat został nadany dnia 24 listopada 2010 roku przez Radę Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne. Temat pracy doktorskiej brzmiał: *O wpływach sztuki ludowej na sztukę użytkową*, promotorem był dr hab. Janusz Fogler.

Praca składała się z części praktycznej (cykl czterdziestu ośmiu fotografii) oraz z części teoretycznej. Część praktyczna mojej pracy doktorskiej prezentowana była w formie następujących publikacji: katalog wystawy indywidualnej *Katarzyna Stanny. Skansen malowany tradycją* (Muzeum Stanisława Staszica w Pile 2011); *Skansen podrasowany czyli Meksyk przed Wielkanocą* („Tygodnik Pilecki” 2011, nr 16/91/1685) *Na ludowo* („Tygodnik Nowy” 2011, nr 17, 1108) *Wójtowanie w Warszawie* (miesięcznik „Gazeta Krasnobrodzka” 2011, nr 11/182) *Monidła i inne takie* (magazyn lifestyle’owy „Finelife.pl” 2011) a także publikacja w katalogu międzynarodowej wystawy *Back to The Roots* w ramach *CinEast 2012 5th Central And European Film Festival* (2012).

PRZEBIEG ZATRUDNIENIA

W latach 2002-2004 prowadziłam wykłady w języku angielskim *Rysunek i malarstwo* w Amerykańskiej Szkole Reklamy, Miami Ad School Warsaw.

W okresie 2004-2013 wykładałam rysunek na Wydziale Fotografii Warszawskiej Szkoły Filmowej Bogusława Lindy i Macieja Ślesickiego.

W latach 2004-2012 wygłaszałam wykłady pt. *Kanony mody, urody i makijażu w kulturach świata* na Wydziale Charakteryzacji Warszawskiej Szkoły Filmowej Bogusława Lindy i Macieja Ślesickiego.

W dziesięcioleciu 2004-2014 pracowałam jako asystentka prof. Rosława Szaybo w Pracowni Fotografii na Wydziale Sztuki Mediów i Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (od 2013 r. Wydział Sztuki Mediów).

W latach 2004-2014 pełniłam również funkcję asystentki prof. Janusza Stannego w Pracowni Ilustracji na Wydziale Artystycznym w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.

Od 2011 roku jestem zatrudniona na umowę o pracę na stanowisku adiunkta na Wydziale Sztuki Mediów (do 2013 r. był to Wydział Sztuki Mediów i Scenografii).

Od 2014 roku prowadzę samodzielnie Pracownię Obrazowania dla Mediów na II i III roku studiów I stopnia w trybie stacjonarnym oraz niestacjonarnym na Wydziale Sztuki Mediów.

Od 2016 roku pełnię funkcję prodziekana ds. studiów niestacjonarnych na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

W roku akademickim 2016/2017 byłam członkiem *Zespołu ds. opracowania nowej struktury Wydziału Sztuki Mediów*, powołanego w ramach programu naprawczego.

WSTĘP

Urodziłam się w Warszawie w rodzinie, w której zarówno moja matka, Teresa Wilbik-Stanny jak i ojciec, prof. Janusz Stanny zajmowali się sztuką. W domu moich rodziców pełno było przyborów malarskich, kredek, pisaków, farb, papierów, blejtramów, albumów i książek o sztuce. Jedną z moich dziecięcych zabaw było robienie kopii malarstwa renesansowego. Dostawałam od rodziców album z reprodukcjami np. Piera della Francesca, dobre ołówki i w taki sposób spędzałam czas jako siedmiolatka. Oglądając obecnie te prace, z perspektywy czasu widzę, jak wiele mnie nauczyło to zajęcie; nie tylko wprowadziło w historię sztuki, ale dało podstawy warsztatu rysunkowego i wyćwiczyło w obserwacji.

Na wakacjach w Domu Pracy Twórczej w radziejowickim pałacu powstała moja pierwsza kolekcja mody. Całymi dniami siedziałam na tarasie, projektując deseń materiału, a potem krótkie serie odzieżowe. Jak sądzę, nieprzypadkowy był fakt, że często odwiedzaliśmy wówczas pobliski Żyrardów, słynący z produkcji pięknych materiałów lnianych. Nie mogłam sobie wyobrazić, by być kimś innym niż artystką.

W moim wypadku, zawód rodziców oznaczał przede wszystkim ich stałą obecność w domu, tak ważną dla mnie jako dziecka. Zarówno matka (malarka i ilustratorka), jak i ojciec (ilustrator i profesor warszawskiej ASP) większość czasu spędzali, pracując w domu. Miałam zatem nie tylko nieocenioną opiekę, ale także możliwość obserwowania ich przy pracy. Czasem pytali mnie o opinię, którą ilustrację wolę i dlaczego.

Z artystycznego domu rodzinnego wyniosłam radość i pasję z zawodu, jaki wykonuję, oraz pracowitość i ambicję pojmowane jako klucz do sukcesu.

Kiedy byłam małą dziewczynką rodzice udzielali mi wskazówek, dotyczących twórczej pracy. Między innymi dzięki ich wsparciu pierwszą książkę zilustrowałam jako

siedmiolatka – a praca nad *Urodzinami Kici* była dla mnie zarazem zabawą. Kolejną publikacją był wydany przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne śpiewnik z piosenkami Jacka Cygana, ilustrowany przeze mnie w wieku 12 lat.

Rodzice sprawowali pieczę nad moimi przygotowaniami do Liceum Plastycznego, a potem nad kompletowaniem teczki składanej na Wydział Grafiki warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą to uczelnię ukończyłam, obroniwszy w 2004 roku dyplom w Pracowni Plakatu u prof. Mieczysława Wasilewskiego, realizując jednocześnie aneks z rysunku u prof. Pawła Nowaka i z fotografii u prof. Rosława Szaybo (którego asystentką zostałam po studiach). Bardzo cenię sobie jego przyjacielskie rady artystyczne. Jako światowej sławy plakacista Profesor prezentuje nieco inny punkt widzenia niż mój ojciec, który był ilustratorem. Wiem jednak, że miałam ogromne szczęście spotkać na swojej drodze takie autorytety w dziedzinie grafiki użytkowej, od których nauczyłam się tak wiele. Szanując doświadczenie i odmienność spojrzenia moich mentorów, zawsze brałam pod uwagę ich opinie na temat prezentowanych projektów, niekiedy pozostawałam jednak przy własnej koncepcji artystycznej.

W roku 2010 obroniłam stopień naukowy doktora na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie.

PODSTAWA HABILITACJI

Zgodnie z wymogami formalnymi jako podstawę habilitacji wskazuję projekty plakatów i okładek, które zrealizowałam w latach 2011 - 2019. Uzupełnieniem mojej prezentacji są kolie. Jedną z przedstawionych realizacji jest cykl opracowań graficznych okładek i projektów stron tytułowych do serii książkowej Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk oraz Uniwersytetu w Białymstoku pt. *Badania filologiczne nad cenzurą PRL*:

2012 – „*Lancetem, a nie maczugą*”. *Cenzura wobec literatury i jej twórców w latach 1945-1965* (projekt okładki i stron tytułowych do książki pod red. Kamili Budrowskiej i Marzeny Woźniak-Łabieniec);

2013 – *Zatrzymane przez cenzurę. Inedita z połowy wieku XX* (projekt okładki i stron tytułowych książki dr. hab. Kamili Budrowskiej);

2015 – *Kariera pisarza w PRL-u* (projekt okładki i stron tytułowych książki zbiorowej pod red. Magdaleny Budnik, Kamili Budrowskiej, Elżbiety Dąbrowicz, Katarzyny Kościewicz);

2014 – *Studia i szkice o cenzurze w Polsce Ludowej w latach 40. i 50. XX wieku* (projekt okładki i stron tytułowych książki dr. hab. Kamili Budrowskiej);

2015 – *1984. Literatura i kultura schyłkowego PRL-u* (projekt okładki i stron tytułowych książki pod red. Kamili Budrowskiej, Elżbiety Jurkowskiej i Wiktora Gardockiego);

2016 – „*Sztuka czytania między wierszami*”. *Cenzura w komunikacji literackiej w Polsce w latach 1965-1989* (projekt okładki i stron tytułowych książki pod red. Kamili Budrowskiej i Marii Kotowskiej-Kachel);

2016 – *Cenzura wobec prozy nowoczesnej 1956-1965* (projekt okładki i stron tytułowych do książki Kajetana Mojsaka)

W przygotowanych przeze mnie okładkach dotyczących cenzury w czasach PRL-u istotnym aspektem było także stworzenie cyklu, aby w miarę rozwoju serii można było bezpiecznie, bez widocznego upływu miesięcy i lat kontynuować pracę nad projektami kolejnych książek. Na początku powstał pomysł na okładkowy brulion jako graficzny mianownik dla poszczególnych tematów. Zaprojektowana przeze mnie winieta *Badania filologiczne nad cenzurą PRL* została napisana na oryginalnej maszynie do pisania „Łucznik”, pochodzącej z tamtych czasów, następnie zeskanowałam tekst i nadałam mu kolor czerwony, tak popularny jako symbol cenzury i poprawek w minionej epoce. Wszystkie pozostałe napisy: tytuły, nazwiska autorów i fragmenty recenzji na czwartej stronie okładki, również zostały wykonane w sposób analogowy, bez użycia komputera, po to, aby przekaz typograficzny był jak najbardziej wierny epoce, którą opisywały teksty.

Konieczny do umieszczenia na czwartej stronie okładki numer ISBN stał się dekoracyjnym pretekstem do zakomponowania rzędu czerwonych cyfr zamykających u dołu tę część projektu. Czwarta strona okładki przeznaczona na fragment recenzji zawiera również fotograficzne „ozdobniki biurowe” (takie jak spinacze, pinezka czy kawałek plastra opatrunkowego, będącego swoistą „odpowiedzią” na ostrza żyłek znajdujących się na pierwszej stronie okładki).

Najbardziej osobistym projektem graficznym w tej serii jest „portret” pisarza z tamtej epoki, zbudowany przeze mnie ze specjalnie dobranych rekwizytów, wystających z kieszonki – białej poszetki, stanowiącej tło dla symbolicznego czerwonego goździka i złamanego, mocno zużytego ołówka, towaru popularniejszego niż długopis i dostępnego w tamtych czasach znacznie łatwiej niż masło czy wołowina lub cielęcina z kością na kartki (które

przypomniałam przy okazji publikacji *1984. Literatura i kultura schyłkowego PRL-u*).

Wyzwaniem projektowym tej serii okładek było pokazanie tego, co nie mogło być pokazane, co zostało ukryte przez cenzurę, zatrzymane lub w ogóle niedopuszczone do druku.

Zamknięta na zawiązanym sznurku kłódka w jednym z projektów ukazuje pewien paradoks sytuacyjny: metalowy, ciężki przedmiot stanowi tylko pozorną blokadę dla parcianego sznurka, jaki oplata książkę.

W projekcie dotyczącym prozy „nowoczesnej” użyłam czarnego markera, który mocną, czarną plamą zamalowuje miejsce, gdzie powinien być napisany na maszynie tytuł książki. Mimo graficznej „cenzury” tytuł pozostał widoczny, a emocjonalne gesty skreśleń na czwartej stronie okładki stanowią kompozycyjne dopełnienie dla tego tomu.

Sztuka czytania między wierszami to kontynuacja tomu *Lancetem, a nie maczugą*. Z tego powodu zdecydowałam się powtórzyć kompozycję fotograficzną z tą samą maszyną do pisania. W tym wypadku maszyna, nabierając koloru zdecydowanej czerwieni, utraciła wszystkie litery na klawiaturze, stając się całkowicie niemym przedmiotem.

W projektach serii dotyczącej literatury PRL-u, kolorystyka oraz wykorzystane przedmioty i czcionka mają za zadanie wizualne przeniesienie czytelnika w opisywane w książkach czasy, stanowią przejrzystą aluzję historyczno-kulturową. Fotografia używana przeze mnie w projektach jest w tym wypadku narzędziem pozwalającym na tworzenie kolażu z przedmiotów oddających charakter opisywanej w publikacji epoki.

INSTYTUT BADAŃ LITERACKICH POLSKIEJ AKADEMII NAUK – WSPÓŁPRACA

W 2010 roku nawiązałam współpracę z Polską Akademią Nauk jako grafik projektujący okładki, zaś po dwóch latach zostałam poproszona o napisanie tekstu, który łączyłby kontekst sztuk pięknych z obszarami literackimi, poruszonymi na łamach wydawanego przez Instytut Badań Literackich i Uniwersytet Warszawski interdyscyplinarnego rocznika „Napis”.

Przytoczone poniżej fragmenty przygotowanych przeze mnie na przestrzeni ostatnich kilku lat esejów o sztuce są próbą wnikliwego spojrzenia nie tylko na sugerowany w kolejnych tytułach poszczególnych tomów temat przewodni; są także komentarzem dotyczącym sztuk pięknych i współczesnego kontekstu ich ujmowania. Co roku temat zaproponowany przez redakcję „Napisu” jest jednym z tematów, jaki realizuję ze studentami w prowadzonej przeze mnie pracowni na Wydziale Sztuki Mediów warszawskiej ASP.

Pierwszym tekstem była próba udzielenia odpowiedzi na zadane przeze mnie w tytule pytanie: *Tabu i wstyd w fotografii czy zimny i nagi obiektyw?*

Każdy może zostać nazwany artystą i każde działanie może być podniesione do rangi sztuki. Kiedyś jako pretekst do dyskusji mógłby posłużyć nam choćby sam temat fotografii, nagość modelki, przekroczenie zasady *sacrum*, szacunku dla jednostki ludzkiej i jej prywatności. W ogołoconym z jakiegokolwiek woalu przyzwoitości dzikim świecie mediów, nie tylko wizualnych, żadne zasady nie istnieją; wszystko dzieje się w imię udanej sprzedaży „produktu”¹.

Kolejnym projektem, jaki opracowywałam, był *Album rodzinny z traumą w tle*:

Podczas zajęć na Akademii Sztuk Pięknych powstało wiele ciekawych prac fotograficznych, a także fotograficzno-graficznych wykorzystujących rodzinne fotografie, odnalezione po latach zapomnienia w rodzinnych albumach, starych, tekturowych pudełkach po czekoladkach, w książkach...

Dzięki zaproponowanemu tematowi młodzi ludzie sięgnęli do pamięci swoich dziadków, pradziadków, ilustrując nie tylko ich opowieści, a także spisując i ocalając od zapomnienia ważne dla nich historie².

Opracowywane przeze mnie do *Napisu* artykuły są niezwykle ciekawymi doświadczeniami, stwarzającymi pole do refleksji zarówno teoretycznej, jak i osobistej na tematy związane ze sztuką, literaturą i szeroko pojętą estetyką. Jednym z przykładów jest artykuł pt. *Pryzmaty postrzegania: estetyka, ideologia, interpretacja w sztukach pięknych*:

„Nowe media” to pojęcie bardzo szerokie, dotyczące wielu form wypowiedzi za pomocą narzędzi nowocześniejszych niż kartka i ołówek. Artystyczna opowieść o soczewce snuta za pomocą jedynie tej techniki byłaby dość trudna. Bez względu jednak na jej zastosowanie w sztuce nowoczesnej, w każdym projekcie przede wszystkim powinien liczyć się pomysł i warsztat, ponieważ sztuka współczesna ma przed sobą inne zadania, niż miała wspomniana w tytule wieki XIX. Dobrze, jeśli mądrze komentuje ona współczesne problemy czy wyraża stosunek artysty wobec jakiegoś zjawiska; wspaniale, jeśli jest trafnym komentarzem prezentującym pewien światopogląd. Natomiast coraz rzadziej jest to działanie, które służy potencjalnemu odbiorcy do zaspokojenia jego estetycznych tęsknot obcowania z pięknem. Zarówno w sztukach pięknych, jak i we współczesnej literaturze wiele jest ekstrawagancji, szokowania do granic, które już chyba dawno zostały przekroczone. Piękno przestało być wartością. Jego przejawy można spotkać jeszcze w sztuce użytkowej, mam tu na myśli szeroko pojęty „design”, tutaj jednak też nie może ono być wolne od ram, które stawiają mu wymogi użyteczności. [...]

Opisywane dotychczas przeze mnie aspekty widzenia rzeczywistości w sztuce dotyczą jedynie fizycznego przełożenia artystycznej wizji czy projektu na płótno lub obraz fotograficzny. Niewątpliwie ważnym aspektem jest także sposób postrzegania świata przez artystów i ich interpretację rzeczywistości, przeniesioną na pole sztuk pięknych. W tym kontekście należy pamiętać także o tym, że sposób widzenia zjawisk zmienia się także na przestrzeni epok, wraz z upływem lat i zmianami obyczajowymi zachodzącymi w otaczającej nas rzeczywistości³.

¹ K. Stanny, *Tabu i wstyd w fotografii czy zimny i nagi obiektyw?*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, Seria XVIII *Tabu i wstyd*, 2012, s. 302.

² K. Stanny, *Album rodzinny z traumą w tle*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, Seria XIX *Album rodzinny z traumą w tle*, 2013, s. 401-402.

³ K. Stanny, *Pryzmaty postrzegania: estetyka, ideologia, interpretacja w sztukach pięknych*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, Seria XX *W soczewce. Wybrane aspekty wizualności w kulturze XIX wieku*, 2014, s. 305, 308.

Kolejnym niezwykle ciekawym aspektem poruszonym na łamach *Napisu* była tytułowa *Sztuka tracenia, sztuka rezygnacji. Samoograniczenie i autocenzura*. To ogromny temat zarówno na polu literackim, jak również szeroko pojętym polu sztuk pięknych.

W podobny sposób rezygnacja z pełnego dzieła na rzecz eksponowania jedynie fragmentów większej całości lub dzieł „okaleczonych”, jakie na stałe weszły do kanonu historii sztuki, dotyczy egipskiego Sfinksa czy fragmentów malowideł i rzeźb uratowanych z Pompei czy Herkulanum. W zamyśle tworzone jako ukończone dzieła sztuki, zostały częściowo zniszczone przez wpływ zewnętrznych, niezależnych od artysty czynników. Przetwały do czasów nowożytnych w formie okaleczonych fragmentów i takimi już na zawsze pozostaną. Szeroko pojęta historia sztuki przyjęła je z należnym im szacunkiem, rezygnując z często niemożliwej do przeprowadzenia rekonstrukcji. Pewien rodzaj ułomności zdecydował natomiast o mocnej sile wyrazu, a często także o głębszym przekazie niż ten, który pierwotnie był zamierzony przez artystę. Marzeniem każdego twórcy jest bowiem satysfakcjonujące ukończenie dzieła. Pytaniem, na które nie znajdziemy chyba odpowiedzi, jest to, czy ukończenie dzieła jest na pewno aby możliwe i kto o tym decyduje? Artysta? Krytyk sztuki? Czynniki zewnętrzne, które mogą zatrzymać proces powstawania dzieła w nieprzewidzianym dla autora momencie? Dzieło podpisane uznaje się za ukończone, złożenie podpisu jest pewnego rodzaju postawieniem przysłowiowej „kropki”. Dzieło, nad którym z powodów niezależnych od siebie artysta pracy nie ukończył, przed wystawieniem go w muzealnych salach z pewnością zostało poddane krytyce czy po prostu ocenie historyków sztuki.

[...]

Henri Matisse w swej oszczędnej formie graficznej oraz barwnej gamie kolorów był niewątpliwie inspiracją dla najważniejszej w historii Polskiej Szkoły Plakatu postaci – profesora Henryka Tomaszewskiego. Gdy patrzy się na *Akt błękitny III* Matisse’a z 1952 roku, przychodzą na myśl liczne polskie plakaty z lat 50. i 60. tworzone w nurcie prostoty graficznej i intelektualnego „trafienia w punkt” za pomocą żartu plastycznego czy dowcipnego skojarzenia.

Historia przedwojennego plakatu filmowego na mapie Europy czy nawet świata przywołuje realistyczne przedstawienia aktorów, zwierząt, co nie było jednak domeną projektową ani Tomaszewskiego ani pozostałych grafików tworzących w tym okresie.

„Graficy odeszli na dobre od obowiązującej w okresie międzywojennym koncepcji plakatu filmowego i zaproponowali nowe rozwiązania. Były one oparte w dużej mierze na pomysłe Lipińskiego i Tomaszewskiego, polegającym na przedstawianiu interpretacji filmu w formie graficznej i wyrażeniu odautorskiego komentarza. Plakat filmowy przestał być neutralnym informatorem, zaczął przekazywać również emocje, poglądy, a nawet prawdę o człowieku i otaczającej go rzeczywistości. Do perfekcji autorzy plakatów doprowadzili opracowanie formy graficznej, która syntetyzowała informację i dodatkowo posiadała «drugie dno», dzięki któremu można było przekazać odautorski komentarz”.

Rezygnując z realistycznego odtwarzania filmowej fabuły, Polska Szkoła Plakatu stała się znaczącą marką na arenie międzynarodowej grafiki lat 60. i 70. XX wieku.

W XXI wieku ani sztuka, ani artysta nie muszą z niczego rezygnować, każde działanie zakwalifikowane przez kuratora galerii może być sztuką, każdy obiekt wskazany przez kolekcjonera, znawcę czy historyka sztuki ma szansę stać się obiektem sztuki poprzez nadany mu kontekst i miejsce ekspozycji. Czy aby jednak całkowita wolność występująca obecnie w sztuce nie jest swoistym zniewoleniem przez brak ram, w jakich sztuka powinna się mieścić? Wydaje się, że odpowiedzi na to pytanie obecnie nie uda się udzielić, skoro demokratyczna wolność wyrażania się obywatela poprzez dowolne działanie może być sztuką⁴.

Rezygnacja jako zjawisko zachodzące w sztuce była dla mnie ciekawą inspiracją do zbudowania literackiej narracji wokół tego problemu – równie interesującym aspektem, jaki

⁴ K. Stanny, *O sztuce rezygnacji w Sztuce*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, Seria XXI *Sztuka tracenia, sztuka rezygnacji. Samoograniczenie i autocenzura*, 2015, s. 363, 366-367. Cyt. za: K. Matul, *Wykonawca – Twórca – Artysta. Model autorski w polskim plakacie filmowym i filmie 1946-1968*, w: *Plakaty w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie*, praca zbiorowa, Warszawa [b. r. w.], s. 57.

poruszyłam w kolejnym artykule, są przemiany zachodzące w sztuce oraz rozmaite ich konteksty:

Artykuł jest próbą ukazania niezwykle różnorodnego wachlarza zjawisk, związanych z przemianami w sztuce: od przemiany materii rzeźbiarskiej czy malarskiej w dzieło sztuki (na przykładzie twórczości Michała Anioła i Leonarda da Vinci), przez metamorfozę duchową artysty podczas tworzenia dzieła, aż po wzajemny wpływ inspiracji, uczuć, emocji oraz świadomości lub jej braku na powstawanie artefaktu, kształtującego duchowe przeżycia odbiorców. Podczas obcowania ze sztuką, zjawiska te zachodzą także na płaszczyźnie wiary, dzieje się tak za pomocą przekazu o czysto religijnym charakterze (np. monumentalna i piękna architektura Watykanu).

„Starzenie się” dzieła lub przeciwstawiające się mu zabiegi konserwatorskie są przykładami zmian dotyczących materii, dzięki technologii zmieniającej percepcję dzieła na przestrzeni czasu, natomiast sztuka podporządkowana gloryfikowaniu – i wywoływaniu – społecznych ewolucji oraz rewolucji pełni rolę służebną wobec propagandy i polityki (np. dzieła powstające w dawnym Egipcie, Trzeciej Rzeszy, Korei Północnej, ZSSR).

Wizje artystyczne często bywają uzależnione od wpływu substancji psychoaktywnych na świadomość twórcy i jego percepcję rzeczywistości, co powoduje jej zupełnie inny odbiór (portrety Witkacego). Czy zatem wizja artystyczna dzieła powstałego pod ich wpływem jest obiektywna? Gdzie (jeśli w ogóle) we współczesnym świecie przebiegają granice pomiędzy sztuką a nie-sztuką? Na te pytania i wątpliwości starano się znaleźć odpowiedź w tym tekście⁵.

Jak już wspomniałam, od 2010 roku stale współpracuję jako grafik z Polską Akademią Nauk. W wyniku tej współpracy powstał szereg opracowań okładek i logotypów dla Instytutu Badań Literackich, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza oraz instytucji współpracujących, takich jak np. Towarzystwo Naukowe KUL. Przez ostatnich siedem lat, prócz esejów, stworzyłam cykl okładek do rocznika „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej” pod następującymi tytułami poszczególnych tomów: *Literatura i rytuały; Jawne i ukryte w literaturze i kulturze; Tabu i wstyd; Album rodzinny z traumą w tle; W soczewce. Wybrane aspekty wizualności w kulturze XIX wieku; Sztuka tracenia, sztuka rezygnacji. Samoograniczenie i autocenzura; Warunkiem trwałości jest przemiana. Kontynuacje, parafrazy i aluzje literackie.*

W tym cyklu projektów wykorzystuję jako jeden z elementów fotografię, która jest tu narzędziem pozwalającym uzyskać założony w pierwotnym projekcie efekt. Nie stanowi ona obrazu *sensu stricto*, będącego rejestracją fragmentu wybranej rzeczywistości. Przeciwnie, za pomocą kolażu fotograficznego buduję nowy obraz, mając pełną kontrolę nad barwą, wielkością poszczególnych elementów oraz kompozycją całości kadru. Fotografia użyta jako narzędzie pozwala mi na komponowanie wybranych elementów rzeczywistości, które stwarzają jej nowy obraz, niemożliwy do zaistnienia w realnym świecie. Fotograficzna kompozycja uzupełniona o typografię stanowi odpowiedź na zagadnienia będące treścią poszczególnych tomów naukowych publikacji.

⁵ K. Stanny, *Oblicza przemian w Sztukach Pięknych*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, Seria XXII *Warunkiem trwałości jest przemiana. Parafrazy, kontynuacje i aluzje literackie*, 2016, s. 258.

Opracowywane przeze mnie co roku okładki tworzą spójną serię, zachowując jednocześnie indywidualny charakter dla poszczególnych tematów. Zgaszona gama kolorystyczna, typografia oraz stały element logotypu – tytułu pisma, opracowanego również przeze mnie w wąskiej gamie barwnej, tworzą spójną całość klasycznego ujęcia proponowanych przez Redakcję tytułów. W projektach okładek staram się połączyć intelektualny „rebus” rodem z plakatowego myślenia Henryka Tomaszewskiego i jego skrótu graficznego z poetycką formą plastyczną, przedstawiającą elementy charakterystyczne dla minionych epok i zachodzących w nich zjawisk opisywanych na łamach tego niezwykle wartościowego i interesującego pisma.

Obszernym projektem, jaki zrealizowałam dla Instytutu Badań Literackich PAN w roku 2012, było opracowanie graficzne Roku Prusa pod patronatem UNESCO. W wyniku tej współpracy powstało spójne graficznie opracowanie logotypu, plakatów, folderów, *roll up*'u, zaproszeń, teczek, nadzoru artystycznego nad stroną www, projektów elementów graficznych płyty multimedialnej *Warszawy Prusa*, a także opracowanie okładek wraz ze stronami tytułowymi dla publikacji książkowych towarzyszących temu wydarzeniu, takich jak: Bolesław Prus *W Warszawie. Wybór z „Kronik”* (wybór S. Sandler, oprac. A. Bąbel i A. Grabowska-Kuniczuk, t. 1-3, Wydawnictwo: Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2013), Bolesław Prus *Short stories* (tłum. B. Johnston, Wydawnictwo: Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2013); *Realiści, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa* (red. E. Paczoska, B. Szleszyński, D.M. Osiński, Wydawnictwo: Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2013); A.M. Pycka, *Pod rękę z Bolesławem Prusem. Spacer po Śródmieściu*. (Wydawnictwo: Instytut wydawniczy Erica, Warszawa 2015).

Rozpoczynając pracę od projektu logotypu, który zarazem miał być plakatem promującym to wydarzenie, musiałam odpowiedzieć graficznie na pytanie: kim (i czym) wizualnie jest dla mnie Bolesław Prus i Warszawa jego epoki? Sięgnęłam do tradycyjnej wycinanki profilowej, tak modnej w czasach, kiedy fotografia dostępna była tylko dla nielicznych jako nowa technologia „z wyższej półki”. Wycinaka profilowa towarzyszyła mi od dziecka, obecna w rodzinnych albumach, odziedziczonych po prababci. Ta prosta, graficzna czarna forma wiernie oddaje charakter portretowanej osoby. Portret Prusa opracowałam w klasyczny owal w ciepłym odcieniu złota. Rozwiązanie to sprawdziło się zarówno jako mocno zmniejszony logotyp, a także jako duża, dominująca forma plakatu zdobiącego okna parteru w Pałacu Staszica, wpisująca się w estetykę Traktu Królewskiego,

zachowanego w zasadzie w niezmienionej formie architektonicznej od czasów, kiedy spacerował po nim literacki Stanisław Wokulski...

Kierunek, który wyznaczył logotyp, był wskazówką dla dalszego opracowania materiałów towarzyszących wydarzeniom Roku Prusa 2012, takich jak np. mapy Warszawy czy retusz i korekta archiwalnych fotografii stolicy i jej zabudowań, pochodzących z XIX i początków XX wieku.

Od 2010 roku projektuję okładki „Wieku XIX. Rocznika Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza”. Kiedy po raz pierwszy zaprojektowałam nową szatę graficzną dla wydawanego przez tę instytucję czasopisma, stonowana kolorystyka, dobór dwuelementowych czcionek oraz ozdóbek i bordiur pochodzących z epoki pozwoliły mi na stylistyczne wprowadzenie czytelników w minione stulecie.

Przez kolejnych siedem lat jedyną zmianą, jaką wprowadzałam dla poszczególnych tomów „Wieku XIX”, była subtelna korekta kolorystyczna, tak by każdy kolejny tom odróżniał się od poprzedniego, zachowując przy tym spójność graficzną i typograficzną ważną dla serii wydawniczej.

Pozostałymi realizacjami, jakie opracowałam od momentu uzyskania stopnia doktora, były okładki, projekty zaproszeń i druków bibliofilskich dla współpracujących z Instytutem Badań Literackich PAN Towarzystwa Naukowego KUL i Stowarzyszenia Przyjaciół Twórczości Jana Kasprówicza.

Istotnym aspektem opracowywanych przeze mnie projektów jest dbałość o to, aby strona formalna była spójna z epoką, jej charakterem i treścią danej publikacji. Przykłady to: *Małe prozy Konopnickiej i Orzeszkowej* (2012), *Literatura Konfederacji Barskiej* (2012), *Zdzisław Libera – druk bibliofilski* (2013), *Żeromski – nasz bliźni* (2014), *Skandal, gafa, prowokacja* (2015), *Romowie w literaturze, historii, polityce* (2016), *Kasprówicz. Szkice o życiu i twórczości* (2017)

INNE REALIZACJE

Poza współpracą z Instytutem Badań Literackich PAN wykonałam plakaty dla Krajowego Centrum Interwencyjno-Konsultacyjnego dla polskich i cudzoziemskich Ofiar

Handlu Ludźmi, Fundacji La Strada *Chcesz pracować za granicą? W Holandii?* (2014) i *Skontaktuj się!* (2015) oraz projekty do rewitalizowanych cyfrowo wersji klasyki polskiego kina dla Kina RP *Ziemia obiecana* (2013) w reżyserii Andrzeja Wajdy i *Wesele* (2014) w reżyserii Wojciecha Smarzowskiego.

W latach 2010-2018 powstały również takie realizacje, jak projekty plakatów (będące jednocześnie projektami okładek katalogów) wystaw studentów Pracowni Fotografii Wydziału Sztuki Mediów i Scenografii ASP w Warszawie prof. Rosława Szaybo i dr Kasi Stanny *Udacznicy*, eksponowanych np. w Ostrowskim Centrum Kultury – Forum Synagoga w 2012 roku oraz na XV Poznańskich Spotkaniach Targowych – *Książka dla Dzieci, Młodzieży i Rodziców Polska Szkoła Ilustracji 1960-1980*. Do tego ostatniego projektu zostały wykorzystane elementy ilustracji Janusza Stannego do książki Marii Terlikowskiej *Wędrówka pędzla i ołówka*. Katalog wydrukowało Polskie Towarzystwo Wydawców Książek (Warszawa – Poznań). Forma plastyczna przenosi odbiorę w czas narodzin Polskiej Szkoły Ilustracji.

Pozostałymi pracami plakatowymi z tego okresu są tzw. *self-editions: No more toxic love* (2012), z okazji Walentynek i plakat *13.11.2015* upamiętniający ofiary zamachów w Paryżu 13.11.2015 r. oraz projekty plakatów z okazji 103. rocznicy urodzin Henryka Tomaszewskiego i *Kino dla Puszczy* (pokazy filmów), a także towarzyszącej im wystawy plakatów w Kinie Dobra w Warszawie w 2017 roku.

Plakaty mojego autorstwa opublikowane zostały w katalogu wystawy zbiorowej XV Salonu Plakatu Polskiego (Wydawnictwo: Muzeum Plakatu w Wilanowie, Warszawa 2011, s. 53), w katalogu 23 Międzynarodowego Biennale Plakatu – Warszawa 2012 (Wydawnictwo: Muzeum Plakatu w Wilanowie, Warszawa 2012), w katalogu XVI Salonu Plakatu Polskiego (Wydawnictwo: Muzeum Plakatu w Wilanowie, Warszawa 2013, s. 99, w obszernym albumie *Filmy Andrzeja Wajdy w światowym plakacie filmowym*, w rozdziale pt. *Ziemia obiecana* (Wydawnictwo: Polski Instytut Sztuki Filmowej, Warszawa 2014) oraz w katalogu Drugiego Ogólnopolskiego Przeglądu Plakatu Autorskiego Roller Poster 2016 (Szczecin).

Plakat jako forma graficzna funkcjonująca w przestrzeni miejskiej spełnia nieco inną rolę od okładki książkowej, jest jednak bardzo jej bliski w założeniach merytorycznych. W szarej, powojennej Warszawie lat 60-tych, kiedy rodziła się Polska Szkoła Plakatu, plakat standardowego formatu 100 x 70 cm, który eksponowany był na drewnianych płotach osłaniających budowy i odbudowy, grał rolę miejskiego ozdobnika. W tej europejskiej co

prawda, lecz niewielkiej, chciałoby się rzec, kameralnej stolicy nie było jeszcze aż tak ogromnej skali billboardów zasłaniających bezlitośnie fasady budynków ani jeżdżących na samochodach-przyczepach reklam. Nie było podświetlanych ledowych tablic informacyjnych na skrzyżowaniach ani zmieniających się co kilkanaście sekund fotografii reklamujących „wszystko za najlepszą cenę”. Warszawa czasów powstawania Biennale Plakatu w Wilanowie to miasto, w którym plakat był widoczną informacją dla przechodnia; plakatem filmowym zachęcała do odwiedzenia kina a polityczno-społecznym komentowała ówczesną rzeczywistość – oczywiście, w jedynie możliwy i słuszny sposób.

Plakat tamtych czasów nie musiał się bronić tak, jak ma to miejsce współcześnie, przed zalewem komunikacji obrazkowej, która obecnie jest nieograniczona w zasadzie żadną skalą druku. Jedyłą wówczas konkurencją były pobłyskujące kawiarniane i sklepowe neony, których życie rozpoczynało się po zmroku i kończyło wraz ze świtem witającego stolicę warszawskiego dnia, jak śpiewał Czesław Niemen.

Pomimo zmieniającej się miejskiej rzeczywistości, plakat po dziś dzień pozostał swego rodzaju „znakiem drogowym”, informującym o ważnych wydarzeniach kulturalnych i społecznych.

Kiedy pod koniec XIX wieku Henri de Toulouse-Lautrec projektował afisz dla nowopowstającego kabaretu Moulin Rouge, użył tylko kilku kolorów, które pozwoliła mu nanieść na papier prasa litograficzna. Odniosł wówczas sukces dzięki prostocie graficznego przekazu, wpisując się nie tylko w ówczesną modę na japońskie drzeworyty, ale także w codzienność paryskiej ulicy. Plakat funkcjonował wówczas jako duża informacja graficzna i stały element miejskiego pejzażu. Okładka natomiast była (i jest) mniejszą formą plakatu, funkcjonującą w innej skali, która powinna prosto i przejrzyście komentować treść książki, dla której została zaprojektowana. Biorąc jednak pod uwagę to, że książka wchodzi w znacznie bliższą i bardziej osobistą relację ze swoim czytelnikiem, jest obiektem kameralnym, nie musi zatem aż tak bronić się przed zalewem krzykliwej ulicznej informacji na wielką skalę.

Polska Szkoła Plakatu, niezwykle bogata w grafików projektantów takich jak Henryk Tomaszewski, Roman Cieśliewicz, Jan Młodożeniec czy Jan Lenica oraz wielu innych, jest przykładem ukazującym, iż grafika plakatowa i grafika książkowa są dziedzinami niezwykle sobie bliskimi, w której podstawową zmianą jest różnica skali czcionki i jej czytelności.

Przykładami zrealizowanych przeze mnie po otrzymaniu stopnia doktora okładek poza Instytutem Badań Literackich PAN są następujące projekty: Michał Wichowski *Amerykański*

matol (Wydawnictwo: Warszawska Firma Wydawnicza, Warszawa 2013), Magdalena Budnik „*Książka nowego czytelnika*“ *Literatura dla byłych analfabetów przeszkolonych w Polsce w latach 1948-1951* (Wydawnictwo: Uniwersytet w Białymstoku, Białystok 2014), projekt okładek: *Feminus, Legalus, Masculinus* Katarzyny Bleszyńskiej (2014), Kama Zboralska *100 Polskich Artystów współczesnych. Wybitnych, uznanych, debiutujących* (Wydawnictwo: Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2015), *Galeria -I Polski Komitet Olimpijski. Wystawy sztuki współczesnej 2006-2016* (Wydawnictwo: Polski Komitet Olimpijski, Warszawa 2016). We wszystkich powyższych przykładach starałam się utrzymywać spójność szaty graficznej z treścią książki oraz jej charakterem, stąd świadomy dobór różnorodnych środków artystycznego wyrazu.

Cykliczną realizacją krajową wykonywaną przeze mnie od wielu lat jest opracowywanie pocztówek, wizytówek, voucherów i innych materiałów dla warmińskiego pensjonatu Moniówka.

W roku 2012 w ramach projektu międzynarodowego zajmowałam się opracowaniem graficznym multimedialnej prezentacji szkoleniowej dla UEFA EURO 2012 – *Volunteers Programme e-learning*.

W czasie wolnym od pracy graficznej i projektowej przyjemność sprawia mi poświęcanie się najbardziej kobiecemu fragmentowi mojej twórczości, jakim jest projektowanie i wykonywanie poprzez wyszywanie, haftowanie, dzierganie i nanizanie biżuterii inspirowanej etnografią.

Na kilka lat przed obroną pracy doktorskiej, w 2006 roku rozpoczęłam współpracę ze Swarovski Elements projektem *Kultury świata według polskich projektantów*, a w roku 2007 zostałam zaproszona do *Design Expressions from Brazil & Russia*.

Po uzyskaniu stopnia doktora, w roku 2011 roku wzięłam udział w *XVIII Międzynarodowych Targach Bursztynu, Biżuterii i Kamieni Jubilerskich Amberif* prezentując kolekcję *Natural Happiness – trend Earth by Swarovski Elements*. Także w 2011 roku biżuterię prezentowałam na *Fashion Week Poland* w Łodzi w ramach projektu Agaty Mocarńskiej *Puppen* oraz na Targach *Etnokolekcja – Targi Przedmiotów Inspirowanych Wycinanką*. W ramach wyłonienia finalistów konkursu, kolia mojego autorstwa trafiła do zbiorów kolekcji Muzeum Etnograficznego w Warszawie, rozpoczynając tym samym pierwszą kolekcję etnodesignu w Polsce. Obecnie eksponowana jest w ramach wystawy stałej *Czas świętowania* w PME.

W kwietniu 2012 roku miałam swój pierwszy autorski pokaz kolekcji *Kasia Stanny Jewellery Collection* podczas *Designeria Trendy Show* w warszawskim Teatrze Palladium.

Ważną dla mnie w tej dziedzinie realizacją był projekt i wykonanie kolii etno na potrzeby płyty Agi Zaryan *Remembering Nina & Abbey* (2013).

Na zaproszenie Elżbiety Dzikowskiej moje kolie zostały włączone jako eksponaty do wystawy biżuterii *Ozdoba czy amulet?* w Muzeum Podróżników im. Tony'ego Halika w Toruniu (2014), prezentowane były również na wystawie *ShowRoom* w NEY Gallery&Prints w Warszawie (2015) oraz podczas wystawy *Od źródeł do inspiracji, motywy etniczne w polskim wzornictwie* w National Art Museum of China (NAMOC) w Pekinie (Azja)

Publikacje towarzyszące temu obszarowi mojej działalności artystycznej ukazały się na łamach magazynu lifestyle'owego „Finelife.pl” pt. *Kawior, rosyjskie romanse i energia zaklęta w paciorkach* (2011), w „Mercedes-Benz Magazine” jako *Apetyt na piękno* (2011, nr 3) w „Fashion Magazine” pt. *Nowy Folk* (2012, nr 42), w „Pani“ (2014, nr 12) a także w rozdziale pt. *Katarzyna Stanny – współczesna biżuteria polska* w wydawnictwie albumowym autorstwa Elżbiety Dzikowskiej (Wydawnictwo: Bernardinum, Warszawa 2014).

WYSTAWY

W latach 2010-2018 (po uzyskaniu stopnia doktora) sześciokrotnie prezentowałam swoje prace na indywidualnych pokazach prac:

1. Wystawa fotografii *Skansen malowany tradycją*

2011, Muzeum Stanisława Staszica w Pile (Polska)

2. Wystawa Fotografii *Monidła i inne takie*

2012, galeria Obok ZPAF, Warszawa (Polska)

3. Wystawa Fotografii *Monidła i inne takie*

2012, Krasnobrodzki Dom Kultury, Krasnobród (Polska)

4. Wystawa Plakatów *The Best of... Posters* (w ramach 24. Międzynarodowego Biennale Plakatu w Wilanowie) 2014, Galeria Przechodnia, Warszawa (Polska)

5. Wystawa indywidualna Malarstwa i Grafiki *Urodziny Kici*

2016, Galeria (-1), Centrum Olimpijskie im. JP 2, Warszawa (Polska)

6. Wystawa indywidualna plakatów i okładek książkowych

2018, Galeria Piotra Dąbrowskiego (Kawiarnia Relaks), Warszawa

W latach 2010-2018 (po uzyskaniu stopnia doktora) dwadzieścia pięć razy prezentowałam swoje prace na zbiorowych pokazach prac:

1. Wystawa *Ilustratorzy Dzieciom*

2010, Urząd Dzielnicy Ursynów m. st. Warszawy, Warszawa (Polska)

2. Wystawa *Rosław Szaybo i jego Udacznicy*

2010, Zagłębnie Artystyczne LOFT 44, Warszawa (Polska)

3. XV Salon Plakatu Polskiego

2011, Muzeum Plakatu w Wilanowie (Polska)

4. Wystawa *Fashion Week Poland 2011* (w ramach projektu *Agata Mocarcka Puppen*)

2011, Łódź (Polska)

5. XVIII Biennale Fotografii w technikach fotograficznych i cyfrowym przetwarzaniu Obrazu Remis 2011

2011, Ostrowskie Centrum Kultury (Polska)

6. Wystawa ilustracji *Maria Konopnicka – O krasnoludkach i sierotce Marysi*

2011, Krasnobrodzki Dom Kultury (Polska)

7. Projekt: *Kapliczka* (w ramach Wystawy Pracowni Alternatywnego Obrazowania

Wydziału Sztuki Mediów ASP Warszawa *Podwórko na Pradze*)

2012, Sen Pszczoły, Warszawa (Polska)

8. Pokaz biżuterii *Kasia Stanny – Jewellery Collection* (w ramach *Designeria Trendy Show*) 2012, Teatr Palladium, Warszawa (Polska)

9. Wystawa studentów Pracowni Fotografii Wydziału Sztuki Mediów i Scenografii ASP w Warszawie prof. Rosława Szaybo i dr Kasi Stanny *Udacznicy*

2012, Ostrowskie Centrum Kultury – Forum Synagoga, Ostrów Wielkopolski (Polska)

10. Wystawa Sztandarów Pracowni Alternatywnego Obrazowania Wydziału Sztuki Mediów ASP Warszawa

2012, Płock (Polska)

11. Salon Ilustratorów 2013 (w ramach XII Poznańskich Spotkań Targowych – Książka dla Dzieci i Młodzieży)

2013, Międzynarodowe Targi Poznańskie, Poznań (Polska)

12. XVI Salon Plakatu Polskiego

2013, Muzeum Plakatu w Wilanowie (Polska)

13. Ogólnopolska wystawa ilustracji *Pieśń ujdzie cało – Polskie pieśni patriotyczne*

2013, Galeria Resursa, Żyrardów (Polska)

14. **Wystawa pokonkursowa *Wielokulturowość***
2013, Galeria Resursa, Żyrardów (Polska)
15. **Wystawa *Oferta w procesie***
2013, Galeria Limited Edition, Warszawa (Polska)
16. **Wystawa *Czas świętowania*** (ekspozycja stała)
Od 2013 do chwili obecnej, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie (Polska)
17. **Wystawa wykładowców kierunku Grafika PATIO 2014**
2014, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna, Galeria Patio, Łódź (Polska)
18. **Wystawa biżuterii *Ozdoba czy amulet?***
2014, Muzeum Podróżników im. Tony'ego Halika, Toruń (Polska)
19. **Wystawa Pracowni Projektowania Intermedialnego dr Katarzyny Stanny na Wydziale Sztuki Mediów ASP w Warszawie**
2015, Galeria -1, Centrum Olimpijskie im. J.P II, Warszawa (Polska)
20. **Wystawa ilustracji *Wiersze, powiastki i rymowanki z przedwojennej czytanki***
2015, Krasnobrodzki Dom Kultury, Krasnobród (Polska)
21. **Wystawa *ShowRoom***
2015, NEY Gallery&Prints, Warszawa (Polska)
22. **Wystawa ilustracji *Chrzest Polski w ilustracjach***
2016, Krasnobrodzki Dom Kultury, Krasnobród (Polska)
23. **Drugi Ogólnopolski Przegląd Plakatu Autorskiego Roller Poster 2016**
2016, Dom Kultury 13Muz, Szczecin (Polska)
24. **Wystawa plakatów do filmów Andrzeja Wajdy**
2017, Galeria Grafiki i Plakatu na Hożej, Warszawa (Polska)
25. **Wystawa ilustracji *Rok Wisły w ilustracjach***
2017, Krasnobrodzki Dom Kultury, Krasnobród (Polska)

W latach 2010-2018 (po uzyskaniu stopnia doktora) jedenaście razy prezentowałam swoje prace na zbiorowych i indywidualnych międzynarodowych pokazach prac:

1. **Wystawa VI Międzynarodowego Konkursu Kalendarzy i Kart Świąteczno-Noworocznych VIDICAL 2010**
2010, Muzeum Plakatu w Wilanowie (Polska)
2. **Międzynarodowa Wystawa Pokonkursowa *Uśmiech Chopina***
2010, Muzeum Karykatury, Warszawa (Polska)

3. **Amberif 2011 – XVIII Międzynarodowe Targi Bursztynu i Kamieni Jubilerskich**
2011, Wystawca: Swarovski Elements, Gdańsk (Polska)
4. **Indywidualna wystawa fotografii w ramach Uroczystości Dla Uczczenia Polskiej Prezydencji w Radzie Europejskiej oraz 4-letniej egzystencji klubu PTTK w Berlinie**
2011, Spegelsalon, Berlin (Europa)
5. **Wystawa Fotografii *Back to The Roots*** (w ramach *CinEast 2012 5th Central And European Film Festival*) 2012, Abbaye de Neunstmunster, Luksemburg (Europa)
6. **XXIII Międzynarodowe Biennale Plakatu,**
2012, Muzeum Plakatu w Wilanowie (Polska)
7. **Wystawa Plakatów do filmów Andrzeja Wajdy, 38 Festiwal Filmowy – Gdynia**
2013, Galeria plenerowa, Gdynia (Polska)
8. **Wystawa X Międzynarodowego Konkursu Kalendarzy i Kart Świąteczno-Noworocznych VIDICAL 2014**
2014, ZPAP w Warszawie (Polska)
9. **Wystawa Światowych Plakatów do filmów Andrzeja Wajdy**
2014, Muzeum Narodowe w Krakowie (Polska)
10. **Wystawa *Od źródeł do inspiracji, motywy etniczne w polskim wzornictwie***
2015, NAMOC, Pekin (Azja)
11. **Wystawa *Filmy Andrzeja Wajdy w światowym plakacie filmowym, w 90. rocznicę urodzin reżysera***
2016, Muzeum Kinematografii w Łodzi (Polska)

UDZIAŁ W WARSZTATACH I INNYCH PROJEKTACH ARTYSTYCZNYCH

Od 2010 roku co roku uczestniczyłam w Ogólnopolskich Warsztatach Artystycznych Ilustratorów, organizowanych przez Krasnobrodzki Dom Kultury. Ich tematami były kolejno: *Święci* (2010), *Pieśni ludowe* (2011), *Pieśni ludowe, cz. II, Tam za dworem, za jeziorem* (2012), *Wiersze, powiastki i rymowanki z przedwojennej czytanki, cz. I* (2013), *Wiersze, powiastki i rymowanki z przedwojennej czytanki, cz. II* (2014), *Chrzest Polski w ilustracjach* (2015), a także *Rok Wisły 2017 w ilustracjach* (2016).

Wykonane przeze mnie podczas warsztatów ilustracje zostały opublikowane w wydawnictwach albumowych wydawanych przez Krasnobrodzki Dom Kultury, takich jak: *Maria Konopnicka – O krasnoludkach i sierotce Marysi* (2011), *Tam za dworem za jeziorem*

(2013) oraz *Chrzest Polski w ilustracjach* (2016).

Pracując w charakterze wykładowcy akademickiego przekazuję wiedzę nie tylko podczas korekt prac praktycznych, ale także podczas krótkich wykładów wprowadzających, które dotyczą historii sztuki oraz Polskiej Szkoły Plakatu, jej założeń i twórczości najważniejszych przedstawicieli. Wykłady na ten temat przeprowadzałam również poza uczelnią.

Jednym z przykładów jest opracowanie cyklu autorskich wykładów dla studiów podyplomowych kierunku Wiedza o kulturze, odbywających się w Polskiej Akademii Nauk w 2010 roku. Tematem moich wykładów był *Plakat jako wizytówka przestrzeni publicznej*.

W roku 2011 przygotowałam wykład w ramach Seminarium i Warsztatów dla Nauczycieli, Fundacji „Muzyka jest dla wszystkich” oraz Warszawskiego Centrum Innowacji Edukacyjno-Społecznych i Szkoleń pt. *O plakacie* w ramach Akcji Labirynt, natomiast w ramach Festiwalu Otwarte Mieszkania (edycja 2016) prowadziłam wykład *Plakat filmowy w kontekście Polskiej Szkoły Plakatu*.

Jako absolwentka studiów podyplomowych w Instytucie Historii Uniwersytetu Warszawskiego, w roku 2010 opracowałam autorskie warsztaty plastyczno-historyczne dla Centrum Edukacyjnego Muzeum Historii Żydów Polskich, natomiast w roku 2015 przeprowadziłam autorski wykład w Centrum Taubego na temat wpływu sztuki żydowskiej na sztukę polską. W 2016 roku brałam udział w projekcie organizowanym przez Żydowski Instytut Historyczny *Gan Eden – Raj? Sanatorium im. Medema w Miedzeszynie*, przygotowując fragment ekspozycji w ramach tego przedsięwzięcia.

W roku 2014 pełniłam funkcję kuratora wystawy malarstwa Anny Wolskiej *Pochwała koloru*, a w roku 2016 brałam udział w panelu dyskusyjnym *Polska Szkoła Ilustracji oraz rola i znaczenie Muzeum Książki Dziecięcej* podczas XV Poznańskich Spotkań Targowych – Książka dla dzieci i rodziców.

NAGRODY

W latach 2010-2018 (po uzyskaniu stopnia doktora) zdobyłam pięć nagród za działalność artystyczną i naukową:

1. Nagroda Publiczności na VI Międzynarodowego Konkursu Kalendarzy i Kart Świąteczno-Noworocznych VIDICAL 2010.

2. II Nagroda w Konkursie Etnokolekcja 2011 – design inspirowany motywem wycinanki (naszyjnik został włączony do zbiorów Muzeum Etnograficznego w Warszawie) 2011.
3. III Nagroda w IV Ogólnopolskim Konkursie Satyrycznym Manufaktura Satyry „Wielokulturowość” Galeria Resursa, Żyrardów, 2013.
4. Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Małgorzaty Omilanowskiej za szczególne osiągnięcia w pracy artystycznej i dydaktycznej MKiDN Warszawa, 2014.
5. Nagroda Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie J.M. prof. Adama Myjaka za wytrwałość w kształceniu młodych pokoleń w poszanowaniu tradycji i otwartości na toczące się przemiany w sztuce ASP Warszawa, 2015.

PRACA DYDAKTYCZNA

W 2010 roku, kiedy uzyskałam stopień doktora, pełniłam funkcję asystentki dwóch wybitnych profesorów z dziedziny grafiki użytkowej.

Na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie był to prof. Rosław Szaybo, prowadzący wówczas Pracownię Fotografii na Wydziale Sztuki Mediów, oraz prof. Janusz Stanny kierujący w tamtym czasie Pracownią Ilustracji na Wydziale Artystycznym w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi.

W roku 2014 po śmierci profesora Stannego i po odejściu z ASP profesora Szaybo rozpoczęłam samodzielne prowadzenie Pracowni Obrazowania dla Mediów (dawna nazwa to Projektowanie Intermedialne) na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od tego czasu byłam promotorem osiemnastu dyplomów licencjackich.

2014: Oliwia Cabaj, Marta Dębska, Weronika Harla, Aleksandra Przerwa, 2015: Alicja Ewertowska, Paulina Stawska, 2016: Katarzyna Boniecka, Zuzanna Pałkowska, Anna Łukasiewicz, Gabriela Sołowiej, 2017: Anna Bartosiewicz, Weronika Kwiatkowska-Forero, Nikodem Rosiński 2018: Anna Łukasiewicz, Paulina Szczepanek

Wyróżnienia Dziekańskie za pracę dyplomową otrzymali:

2016: Stanisław Klucznik

2017: Karolina Ptasznik

Istotnym dla mnie aspektem pracy dydaktycznej jest stwarzanie studentom możliwości wejścia po ukończeniu studiów na szeroko pojęty rynek artystyczny.

W prowadzonej przeze mnie Pracowni Obrazowania dla Mediów studenci realizują zadania we współpracy z instytucjami zewnętrznymi, odpowiadając na realne zapotrzebowania rynku. Wybranymi przykładami takiej współpracy są opisane poniżej projekty.

W roku 2015 wspólnie z Oddziałem Dom Kuncewiczów Muzeum Nadwiślańskiego w Kazimierzu Dolnym zorganizowałam konkurs na plakat z okazji 10. rocznicy powstania Oddziału Dom Kuncewiczów – *Fundata Anno 2015*. Wystawa studenckich plakatów została włączona w program Festiwalu Sztuki i Filmu *Dwa Brzegi*. W wystawie brało udział piętnastu studentów Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie (Kazimierz Dolny 2015)⁶.

Drugim ważnym projektem była prezentacja powstałych pod moim kierunkiem plakatów pt. *Jeść* zrealizowanych we współpracy z Qchnią Artystyczną Marty Gessler i magazynem „QA”. Wystawa plakatów miała miejsce podczas 2. Targów Książki Kulinarnej w Centrum Sztuki Współczesnej (Zamek Ujazdowski). W wystawie brało udział dziewiętnastu studentów Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie (CSW, Warszawa 2015).

Po dwóch latach prowadzenia samodzielnie Pracowni Projektowania Intermedialnego (obecna nazwa to Obrazowanie dla Mediów) na Wydziale Sztuki Mediów zorganizowałam wystawę, w której wzięło udział dwudziestu siedmiu studentów Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Odbyła się ona w roku 2015 w Galerii -1 (Centrum Olimpijskie im. Jana Pawła II, Warszawa).

Kolejnym projektem zrealizowanym we współpracy z instytucją zewnętrzną było zorganizowanie przeze mnie konkursu na plakat promujący *II Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Zbigniewa Seiferta*. W wyniku obrad jury wyłoniony został zwycięski projekt autorstwa jednej z moich studentek Magdaleny Wieczorek. Konkursowi muzycznemu towarzyszyła wystawa plakatów, prezentująca ponad pięćdziesiąt projektów w formacie 100 x 70 cm. Wystawa eksponowana jest od 2016 roku w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach⁷. Wybrany plakat stał się oficjalną identyfikacją konkursu.

⁶Materiały dotyczące tego wydarzenia – zob.:
www.radiomerkury.pl/kdCmsAssets/render/id/91425/file_name/spotkania-z-kultura-3-maja-2015.mp3
(dostęp 16.04.2019)

www.youtube.com/watch?v=k0OIoQa5PW8 (dostęp 16.04.2019)

⁷Materiały dotyczące tego wydarzenia – zob.:
www.zbigniewseifert.org/proj/2016/konkurs-na-plakat-seifert-competition-2016.html (dostęp 16.04.2019);
www.wsm.asp.waw.pl/2016/09/17/wystawa-plakatow/ (dostęp 16.04.2019)

W roku 2016 jednym z tworzonych pod moim kierunkiem przez studentów Wydziału Sztuki Mediów projektów było opracowanie spotów dla Fundacji Ave Arte na II Międzynarodowy Festiwal Ignacego Jana Paderewskiego pt. *Paderewski synestezja muzyki i polityki*. W pokazie odbywającym się w wieczór poprzedzający otwarcie festiwalu 11 listopada w Teatrze Stanisławowskim w Łazienkach Królewskich w Warszawie brało udział piętnastu studentów.

Kolejnymi projektami ukończonymi w roku 2016 były: konkurs na plakat pt. *Noc Basenów w Termach Bukovina* oraz organizacja wystawy wybranych prac dwunastu studentów Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie. Prezentacja odbyła się w Lobby hotelu Terma SPA Bukovina, w Bukowinie Tatrzańskiej.

Niezwykle interesującym projektem, w jakim braliśmy udział w roku akademickim 2016/2017, była współpraca z Muzeum Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku, dla którego studenci wykonali projekty gadżetów reklamowych, billboardów, plakatów, folderów, spotów oraz opracowali mini-kampanię reklamową. Cennym doświadczeniem było stworzenie warunków, umożliwiających harmonijną współpracę między pokoleniem młodych ludzi a tradycyjną instytucją muzealną. Dzięki temu projektowi udało się przybliżyć studentom twórczość Jarosława Iwaszkiewicza, łącząc ją z nowatorskim myśleniem młodzieży na temat współczesnego designu.

W wyniku innej udanej współpracy z Muzeum Marii i Jerzego Kuncewiczów w Kazimierzu Dolnym (opisanej powyżej), zostaliśmy zaproszeni po raz drugi do wzięcia udziału we wspólnym projekcie. Tym razem polegał on na zrealizowaniu spotów w ramach projektu *Multimedialna Książka Życia. Klasyczny i elektroniczny program promocji w Muzeum Nadwiślańskim*. Pokaz wybranych prac odbył się w roku 2017 r. w siedzibie SARP w Warszawie⁸.

Wiosną 2017 roku z ogromną ciekawością i entuzjazmem rozpoczęliśmy ze studentami opracowywanie odpowiedzi artystycznych na potrzeby organizowanego konkursu dotyczącego projektu tapet dla powstającego w Warszawie hotelu Holiday Inn. Temat ten stał się nowym, interesującym wyzwaniem zarówno dla mnie, jak również dla studentów prowadzonej przeze mnie pracowni. Po kilkumiesięcznych konsultacjach i przymiarkach

⁸ Materiały dotyczące tego wydarzenia – zob.:
www.youtube.com/watch?v=MtSmsgvOjS0 (dostęp 16.04.2019);
www.youtube.com/watch?v=YujLha6Y0No (dostęp 16.04.2019);
www.youtube.com/watch?v=V56JLlyawdY (dostęp 16.04.2019);
www.youtube.com/watch?v=mqcgDpSW4cQ (dostęp 16.04.2019).

konceptyjnych oraz projektowych związanych z tematem, jakim była *Różnorodność kulturowa mieszkańców Warszawy*, młodzi artyści stworzyli około pięćdziesięciu projektów ujętych w różne propozycje kolorystyczne. Część z nich odnosiła się bezpośrednio do tematu, prezentując motywy rodzime kojarzące się z polskością, a zarazem przeplatając je z symbolami innych kultur. Pozostałe projekty ujmowały temat nieco bardziej abstrakcyjnie operując formami, kolorami czy nawet odniesieniem się do wielokulturowej przeszłości historycznej miasta. Praca nad projektem była ambitnym przedsięwzięciem łączącym designerskie podejście dotyczące zaproponowania fragmentu tapety w skali 1:1, z koncepcyjnym wyobrażeniem tego, jak ów fragment będzie wyglądał na ścianie w proporcjach do wielkości pomieszczenia, dla którego deseń był przewidziany. Na początku pracy otrzymaliśmy rysunki wnętrz, w których trzeba było umieścić projekty w odpowiedniej skali. Było to swego rodzaju pierwszym sprawdzianem, na ile duży bądź mały tapetowy wzór sprawdzi się w konkretnym wnętrzu, zarówno pod względem kolorystyki, jak i formy oraz ich wielkości. Kolejną inspiracją była bryła projektowanego budynku: prosta i nowoczesna, ale przy tym nawiązująca do otaczającej ją architektury. Ważne jest bowiem, aby to, co widoczne z zewnątrz, było spójne z tym, co znaleźć można wewnątrz. Prócz motywów wielokulturowości i Polski, częstą inspiracją przy projektowanych deseniach była Warszawa z jej powszechnie znanymi symbolami. Czujemy się wyróżnieni wobec faktu, że międzynarodowe Jury składające się z profesjonalistów bardzo wysoko oceniło wkład pracy studentów Wydziału Sztuki Mediów w opracowany przez nas projekt.

Specyfika tego najmłodszego na warszawskiej ASP wydziału ma za zadanie możliwie najszersze kształcenie studentów, tak by dzięki interdyscyplinarnej kreatywności i umiejętności pracy z najnowszymi technologiami potrafili jak najlepiej odnaleźć się na szeroko pojmowanym rynku artystycznym. W wyniku obrad jury, wszystkie nagrody przyznane zostały studentom realizującym pod moim kierunkiem wspomniany wyżej projekt.

Otwarcie hotelu odbyło się w lutym 2018 roku⁹.

Kolejnym tematem realizowanym ze studentami ASP w roku 2017 był projekt szyldów/logotypów dla mieszczącej się w warszawskiej dzielnicy Śródmieście klubokawiarni *Nowy Świat Muzyki*, którego podsumowaniem było otwarcie wystawy w ramach Akademii Otwartej w maju 2017 r., natomiast we wrześniu sprawowałam opiekę artystyczną i merytoryczną ze strony Wydziału Sztuki Mediów nad projektami studenckimi

⁹ Materiały dotyczące tego wydarzenia – zob.: www.wsm.asp.waw.pl/2017/04/06/rozstrzygniecie-konkursu-na-projekt-tapety-dla-hotelu-holiday-inn-warsaw-city/ (dostęp 16.04.2019)

towarzyszącymi Konferencji Leroy Merlin *Kolor w natarciu*, która odbyła się w Galerii Spokojna na Wydziale Sztuki Mediów.

W roku 2016 oraz 2017 wybrane plakaty powstałe w Pracowni Obrazowania dla Mediów z Wydziału Sztuki Mediów ASP w Warszawie eksponowane były w holu Student Depot Polonez w Poznaniu, a także w ramach Akademii Otwartej w Kinie Dobra w Warszawie (w maju 2017 r.). Pokaz prac odbył się podczas prezentacji filmu *Druga strona plakatu* z okazji 103. rocznicy urodzin Henryka Tomaszewskiego.

Od 2012 roku co roku realizuję ze studentami metaforyczny temat we współpracy z Redakcją „Napisu. Pisma poświęconego literaturze okolicznościowej i użytkowej”. Pisząc autorski tekst i projektując okładkę do kolejnego numeru włączam studentów w ten niezwykle wartościowy projekt, polegający na opracowaniu przez nich fotograficznej odpowiedzi na obowiązujący w danym roku temat, wzbogacony o krótki komentarz literacki.

W latach 2014-2018 odbyło się w sumie dziewięć ogólnopolskich, publicznych pokazów prac studenckich z prowadzonej przeze mnie Pracowni Obrazowania dla Mediów.

We współczesnej rzeczywistości nie jest łatwo wyznaczać jakiegokolwiek granice, a co za tym idzie, definiować jednoznacznie zjawiska, jakie w niej zachodzą. Dotyczy to zarówno relacji międzyludzkich, jak również wielu dziedzin życia czy współistnienia społecznego, którego jednym ze sposobów wyrażania jest sztuka. Rzeczywistość prawdziwa, namacalna przenika się z *Virtual Reality*, tworząc nową „jakość” odbioru dotyczących jej zjawisk. VR, tak trudna do ujęcia w jakiegokolwiek ramy, przeniknęła również w płynny, świat sztuki współczesnej. Częstym tego przykładem są prace dyplomowe realizowane na Wydziale Sztuki Mediów. Dzięki nowym technologiom oraz zatarciu się granic wyznaczających ramy sztuki współczesnej, artysta XXI wieku poprzez swoje działania ma możliwość przenikania do rzeczywistości i bezpośredni wpływ na kształtujący się w niej światopogląd widzów. Przestrzeń artystycznej wypowiedzi nierzadko oddziałuje dziś na odbiorców w niespodziany i zaskakujący sposób. To nowe zjawisko w sztuce współczesnej być może trudno jest zaakceptować przeciętnemu odbiorcy jako sztukę. Obraz, rzeźba, scenografia, kostium, moda czy choćby obiekty sztuki użytkowej takie jak meble, tkaniny i wyposażenie mieszkań, są namacalnymi, trójwymiarowymi przedmiotami z pogranicza sztuki. Sądzę, że większości odbiorców łatwiej jest odnieść się do jakiegokolwiek obrazu jako do „dzieła sztuki”, gdyż zakorzenione głęboko w świadomości społecznej obiekty w ramach, gablotach czy na

cokołach od wieków obecne były i są w muzeach. Współczesna sztuka szeroko komentująca zjawiska społeczne przy pomocy tak nieuchwytnych formalnie narzędzi jakim jest np. *performance*, jest z pewnością trudniejsza do odbioru przez przeciętnie wykształconego w dziedzinie artystycznej widza. Jeśli takie działania stanowią trafny i mądry komentarz otaczającego nas świata, są jednak z pewnością tą formą Sztuki Współczesnej, która wykorzystując nowoczesne technologie w zastępstwie tradycyjnych mediów, stała się częścią szeroko pojętej edukacji społecznej. Jest to inna jakość, niemożliwa do porównania z tym, co było wcześniej, a subiektywny odbiór sztuki dodatkowo utrudnia jednoznacznie obiektywną klasyfikację. Sadzę, że to przede wszystkim historia i wpływający czas filtrują istotne zjawiska pozostawiając to, co istotne, przełomowe albo nowatorskie w historii sztuki. Przykładem niech będą choćby impresjoniści...

Trudno natomiast jest zdefiniować, czym we współczesnej sztuce jest kicz, gdyż sztuka nowych mediów i daleko rozwinięta technologia w pewnym sensie chronią przed nieudolnością warsztatową, a to właśnie formalna sprawność była pewnego rodzaju wyznacznikiem mistrzostwa w technikach tradycyjnych. Obecnie wartością nadrzędną w sztuce jest pomysł na pokazanie ważnego społecznie tematu i konsekwentne jego zrealizowanie na możliwie najwyższym poziomie. Umysł jest co najmniej tak istotny, jak ręka – i tego właśnie staram się nauczyć moich studentów.

W roku 2015 otrzymałam Nagrodę Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie J.M. prof. Adama Myjaka za wytrwałość w kształceniu młodych pokoleń w poszanowaniu tradycji i otwartości na toczące się przemiany w sztuce (ASP Warszawa, 2015).

UDZIAŁ W ZESPOŁACH EKSPERCKICH, KONKURSOWYCH, JURY ORAZ CZŁONKOSTWA W ORGANIZACJACH I STOWARZYSZENIACH

Istotną częścią pracy jest dla mnie udział w życiu środowiska artystycznego poprzez uczestnictwo w stowarzyszeniach, wydarzeniach kulturalnych, obradach jury.

Od 2013 roku jestem zastępcą Przewodniczącego Sekcji Utworów Dzieł Plastycznych w Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS, a także członkinią Zarządu. Pełnienie tej funkcji daje mi dużą satysfakcję z pracy na rzecz ochrony prawa autorskiego i pomaga pogłębiać świadomość twórców ze środowiska plastycznego w tym zakresie.

Łączy się to także z byciem (od 2013 roku do chwili obecnej) członkinią Jury dorocznej Nagrody Stowarzyszenia Autorów ZAiKS za twórczość dla dzieci.

W latach 2014-2018 byłam również członkinią: jury konkursu PZPS na logotyp Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn, konkursu fotograficznego UEFA EURO 2012 *Razem tworzymy przyszłość* oraz konkursu New Look Design REFRESH 2016 Sophisti.pl.

W roku 2017 zostałam zaproszona do naukowego zespołu eksperckiego opracowującego na Wydziale Sztuki Mediów warszawskiej ASP projekt *Optymalizacja ewolucyjnej fotografii cyfrowej w rozszerzonej przestrzeni barw*. Drugim zadaniem badawczym, w którym wzięłam udział na macierzystym wydziale w ubiegłym roku, był projekt *Tradycja i współczesność fotografii polskiej. Fotografia w realizacjach multimedialnych*.

Od 2017 roku jestem Członkinią Rady Ekspertów Ośrodka Dialogu i Analiz THINKTANK, co daje mi możliwości konfrontowania swoich opinii z członkami Rady, reprezentującymi inne dziedziny życia zawodowego.

Od wielu lat, nieustannie wspieram aukcje charytatywne, ofiarowując swoje prace na cele Stowarzyszenia na Rzecz Edukacji Dzieci i Młodzieży z Autyzmem Aperio oraz Stowarzyszenia Przymierze Rodzin.

OPIEKA NAD DOROBKIEM ARTYSTYCZNYM PROF. JANUSZA STANNEGO

W latach 2004-2014 wspólnie z Ojcem – prof. Januszem Stannym prowadziłam Pracownię Ilustracji w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi jako jego asystentka.

Profesor Janusz Stanny urodził się 29.02.1932 r. w Warszawie, zmarł 13.02.2014 tamże. Mistrz polskiej ilustracji, poeta, pedagog akademicki. Dyplom uzyskał w 1957 r. w pracowni profesora Henryka Tomaszewskiego na Wydziale Grafiki warszawskiej ASP. Od początku lat 70-tych prowadził Pracownię Ilustracji na macierzystej uczelni. Zajmował się ilustracją, grafiką książkową, plakatem, rysunkiem satyrycznym i filmem animowanym. Zilustrował ponad 200 książek. Jest twórcą autorskich książek dla dzieci, w których przekaz literacki tworzy całość z koncepcją plastyczną: *Baśń o królu Dardanelu*, *O malarzu rudym jak cegła*, *Koń i kot*. Mistrz gatunku uhonorowany wieloma nagrodami w kraju i na świecie, m.in. 1966 II Nagroda w konkursie w Buenos Aires za ilustracje do *Don Kichota* M. Cervantesa, 1968 „Premio Grafico” na MTK w Bolonii za ilustracje do *Zaczarowanego Krawca* H. Januszewskiej, 1971 Złoty Medal IBA w Lipsku za ilustracje do *Przygód Sindbada Żeglarza*

Bolesława Leśmiana, 1972 Srebrny Medal na Targach w Moskwie za *Baśń o królu Dardanelu*, 1975 Medal BIB w Bratysławie i 1976 „Premio Europeo” w Padwie za *Lwy H. Januszewskiej*, 1977 Medal BIB w Bratysławie za *Baśnie H. Ch. Andersena*, 1998 Wpis na Międzynarodową Listę Honorową IBBY za ilustracje do książki *Pchła Szachrajka*. W 2003 r. otrzymał Medal Polskiej Sekcji IBBY za całokształt twórczości dla dzieci i młodzieży, a w 2006 r. Złoty Medal Gloria Artis.

Po Jego śmierci w roku 2014 przejąłem opiekę nad dorobkiem artystycznym, jaki po sobie pozostawił. Pierwszymi z działań archiwizacyjnych i popularyzatorskich było napisanie rozdziału monograficznego na temat twórczości prof. Janusza Stannego oraz wybór materiału ilustracyjnego do publikacji *Piękni XX-wieczni. Polscy projektanci graficy pod redakcją Jacka Mrowczyka Very Graphic. Polish Designers of the 20th Century edited by Jacek Mrowczyk*. Poniżej zamieszczam fragmenty tego artykułu.

Prosty, konturowy rysunek przydaje kształtu płaskim plamom w nasyconych kolorach. To przykład przełożenia na język ilustracji plakatowego myślenia Stannego, charakterystycznego dla całej jego twórczości projektowej, w której grafika i odręczne literactwo, łączą się w harmonijne kompozycje. W wielu opracowaniach litera nie tylko przekazywała treść, ale stanowiła również element dekoracyjny, wzbogacający walory artystyczne i nawiązujący do odpowiedniej epoki.

[...] Zaraz po dyplomie Stanny objął stanowisko asystenta w pracowni ilustracji prowadzonej wówczas przez profesora Jana Marcina Szancera, który był także kierownikiem artystycznym wydawnictwa Ruch. Z czasem Stanny przejął jego obowiązki w wydawnictwie, czyli opiekę artystyczną nad książkami dla dzieci. Fakt ten miał niewątpliwie znaczenie dla rozwoju polskiej szkoły ilustracji, wnoszącej – obok polskiej szkoły plakatu – dużo koloru do szarej PRL-owskiej rzeczywistości.¹⁰

Drugim tekstem monograficznym mojego autorstwa był artykuł *Pastisz i wierność epoce w ilustracjach Janusza Stannego*, opublikowany na łamach ogólnopolskiego kwartalnika projektowego „2+3D grafika plus produkt”:

Autor tekstu wykreowanemu przez siebie światu słowem nadaje pewien charakter. Bynajmniej nie chodzi tylko o konkretne literacko treści, ale także, a może przede wszystkim, o charakter opisywanego świata. – Jego klimat, barwę, zapach, aurę. I to wszystko, co za pomocą trafnie dobranego słowa można nazwać swego rodzaju „ilustracją literacką”. Termin być może nieco zagadkowy, ale jakże prawdziwy. Czym innym bowiem jest suchy opis istniejącej w książce sytuacji, a czym innym opis zawierający pewnego ducha epoki, odzwierciedlającego styl językowy charakterystyczny dla określonego czasu czy szerokości geograficznej, z której tekst pochodzi. Naturalne jest pisanie w duchu epoki, jeśli ma to miejsce w minionym czasie historycznym, np. w średniowieczu. Teksty powstałe w określonych epokach mają swoją specyfikę, barwę, tempo, a także i tematykę, często wynikającą z uwarunkowań historycznych, społecznych czy obyczajowych, w jakich były pisane.

Tekst jako materia literacka przypisana do danego czasu jest w wiecznej podróży przez następne dziesięciolecia czy nawet stulecia. Czy zatem powinno się interpretować graficznie powstały w określonym czasie tekst w kontekście jego odbioru współczesnego? Wyjątkiem są chyba jedynie Stary i

¹⁰ K. Stanny, *Janusz Stanny*, w: *Piękni XX-wieczni. Polscy projektanci graficy pod redakcją Jacka Mrowczyka*, Instytut Adama Mickiewicza, Warszawa 2016, s. 331 i 333 / *Very Graphic. Polish Designers of the 20th Century edited by Jacek Mrowczyk* Instytut Adama Mickiewicza, Warszawa, 2015, s. 331 i 333

Nowy Testament, które mimo historycznej odległości, w jakich zostały spisane, są swego rodzaju wskazówką bez wieku, podobnie jak dekalog. Dekalogu zmienić się nie da, nie da się też go inaczej zinterpretować. Podobnie jest z literaturą dokumentalną, która jako spisany przekaz prawdy historycznej nie podlega interpretacjom, choć biorąc pod uwagę zmiany polityczne i ustrojowe, niestety nie zawsze ma ona szansę obronić się w swym obiektywizmie. Nieco inaczej sprawa ma się z literaturą piękną, poezją czy fikcją literacką, której odbiór można interpretować różnie w zależności od okoliczności czasu i miejsca.

Tutaj dochodzimy do sedna tematu przewodniego, czyli do tego, jak ogromne znaczenie i jak wielki wpływ na odbiór literatury ma wierność tekstowi przy tworzeniu ilustracji czy nawet całego opracowania graficznego książki. Nie każdy tekst powinno się bowiem ilustrować w taki sam sposób, ponieważ to nie autor oprawy graficznej jest głównym bohaterem interpretacji tekstu, tylko czytelnik w oparciu zarówno o literaturę, jak i szatę graficzną będącą uzupełnieniem treści literackiej.

[...] [Janusz Stanny, jeden z czołowych przedstawicieli polskiej szkoły ilustracji,] ogromną wagę przywiązywał do kostiumu, gamy kolorystycznej czy pomysłowości plastycznej, które miały służyć zbliżeniu się do epoki oraz autora opracowywanego tekstu¹¹.

Niewątpliwym przykładem takiego opracowania są ilustracje Stannego do wydanego w 1989 roku przez WAiF *Ubu Króla* A. Jarry'ego, łączące literę i prostą formę graficzną.

To właśnie na podstawie jednej z tych ilustracji w 2014 roku zrealizowałam projekt plakatu filmowego do ekranizacji *Ubu Króla* w reżyserii Piotra Szulkina, powstałego na potrzeby rewitalizowanej cyfrowo wersji filmu przez Kino RP (Warszawa).

W roku 2015, nakładem ASP w Warszawie ukazała się karta Bożonarodzeniowa z cyklu: *Akademia prezentuje swoich Mistrzów* będąca reprintem świątecznego projektu pocztówki z lat 70-tych autorstwa Janusza Stannego.

Od 2014 roku w ramach popularyzacji Polskiej Szkoły Ilustracji oraz twórczości Janusza Stannego prowadziłam następujące wykłady:

1. Wykład o ilustracji oraz twórczości Janusza Stannego na podstawie książki Tadeusza Mioduszewskiego *Dzieciakom i Ptakom*
2014, Stacja Muranów, Warszawa.
2. Wykład o Polskiej Szkole Ilustracji na podstawie twórczości Janusza Stannego,
IV Edycja Festiwalu LiterObrazki czyli Festiwalu Książki Obrazkowej
2015, Bydgoszcz.
3. Wykład *Jak powstaje książka* oraz prezentacja książki Marii Terlikowskiej *Wędrówka pędzla i ołówka* z ilustracjami Janusza Stannego, VII Warszawskie Targi Książki
2015, Warszawa¹².

¹¹ K. Stanny, *Trochę skromności wobec autora! Pastisz i wierność epoce w ilustracjach Janusza Stannego*, „2+3D grafika plus produkt”, marzec 2016, nr 60, s. 46 i 48

¹² Materiały dotyczące tego wydarzenia – zob.: www.youtube.com/watch?v=8UIYdrj5kOs (dostęp 16.04.2019)

4. Wykład *Sur les traces d'Henri Fauconnier et du pantoun malais (Na tropach Henri Fauconniera i Pantunów malajskich)* oraz *Zbiór Pantunów: Pieśni o ciemnej miłości*. Tłumaczenie z języka francuskiego oraz prezentacja opracowań graficznych Janusza Stannego do tłumaczeń i prozy Roberta Stillera
2017, Muzeum Azji i Pacyfiku, Warszawa.
5. Wykład *Janusz Stanny - prace domowe czyli warsztat ilustratora od kuchni* w ramach „Niech żyje papier!” 2018, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie
Od 2014 roku byłam kuratorem i organizatorką następujących wystaw Janusza

Stannego:

1. Wystawa ilustracji prof. Janusza Stannego, Galeria Patio2
2014, AHE, Łódź.
2. Wystawa ilustracji prof. Janusza Stannego (w ramach Nocy Muzeów)
2015, Galeria Katarzyny Napiórkowskiej, Warszawa.
3. Wystawa ilustracji prof. Janusza Stannego w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego
2015, Warszawa.
4. Wystawa ilustracji prof. Janusza Stannego
2016, Galeria Grafiki i Plakatu na Hożej 40, Warszawa
Wystawy zbiorowe oraz towarzyszące im katalogi, do których udostępniałam

ilustracje Janusza Stannego to:

1. *Polska Ilustracja Książkowa dla dzieci i młodzieży z lat 50.-80. XX w.*
2016, Muzeum Drukarstwa, Warszawa
2. *Polska Szkoła Książki Obrazkowej*, 2017, Nadbałtyckie Centrum Kultury
3. *Children's Illustrated and Picture Books from Poland*, 2017, Murray Art Museum
Albury, Australia

W latach 2015 i 2016 w ramach Festiwalu Otwarte Mieszkania zorganizowałam prezentacje pracowni plastycznej prof. Janusza Stannego połączone z krótkimi wykładami na temat Polskiej Szkoły Ilustracji.

W roku 2017 w ramach realizowanego na Wydziale Sztuki Mediów Warszawskiej ASP projektu naukowego *Optymalizacja ewolucyjnej fotografii cyfrowej w rozszerzonej przestrzeni barw* (badanie wykonane na zlecenie Studio Tęcza Piotr Stefański; kierownik badania: dr Piotr Kucia – Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie) przeprowadziliśmy archiwizację fotograficzną plakatów Janusza Stannego znajdujących się

znajdujących się w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie. Efektem tej współpracy jest publikacja *Janusz Stanny Plakaty i okładki* (wyd. BOSZ, 2018.)

Reprinty książek z ilustracjami Janusza Stannego, które ukazały się od 2014 roku to:

Wędrownka pędzla i ołówka Marii Terlikowskiej (wyd. Nasza Księgarnia, 2015.)

Awantura o kapcie Jana Wilkowskiego (wyd. Warstwy, 2018.)

Czarno na białym Marcina Brykczyńskiego (wyd. Literatura, 2019.)

Zajęcia, jakie wykonuję, są moją pasją i trudno jest mi opisać powyższe realizacje sklasyfikować jako pracę. Jest to sposób na życie, który staram się wypełniać możliwie najlepiej.

Linki stron www, na których zamieszczono audycje z moim udziałem:

www.radiomerkury.pl/kdCmsAssets/render/id/91425/file_name/spotkania-z-kultura-3-maja-2015.mp3

www.youtube.com/watch?v=k0OIoQa5PW8

www.youtube.com/watch?v=8UIYdrj5kOs

www.youtube.com/watch?v=MUTSmgvOjS0

www.youtube.com/watch?v=YujLha6Y0No

www.youtube.com/watch?v=V56JLlyawdY

www.youtube.com/watch?v=mqcgDpSW4cQ

www.zbigniewseifert.org/proj/2016/konkurs-na-plakat-seifert-competition-2016.html

www.wsm.asp.waw.pl/2016/09/17/wystawa-plakatow/

www.wsm.asp.waw.pl/2017/04/06/rozstrzygniecie-konkursu-na-projekt-tapety-dla-hotelu-holiday-inn-warsaw-city/

www.polskieradio.pl/8/3869/Artykul/1485185,Swidermajer-Koniec-swiata-podwarszawskich-willi

www.youtube.com/watch?v=gqspr9cBKjQ

www.rdc.pl/podcast/mnie-sie-to-podoba-niech-zyje-ilustracja-warsztat-ilustratora-od-kuchni/

Bibliografia:

1. K. Stanny, *Tabu i wstyd w fotografii czy zimny i nagi obiektyw?*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”. *Tabu i wstyd*. DiG dla Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Seria XVIII 2012, ISSN 1507-4153, Tom XVIII, s. 301-309;
2. K. Stanny, *Album rodzinny z trauma w tle*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”. *Album rodzinny z traumą w tle*. Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Seria XIX 2013, ISSN 1507-4153, Tom XIX, s. 399-405;
3. K. Stanny, *Pryzmaty postrzegania: estetyka, ideologia, interpretacja w sztukach pięknych*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”. *W soczewce. Wybrane aspekty wizualności w kulturze XIX wieku*. Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Seria XX 2014, ISSN 1507-4153, Tom XX, s. 304-316;
4. K. Stanny, *O sztuce rezygnacji w Sztuce*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”. *Sztuka tracenia. Sztuka rezygnacji. Samoograniczenie i autocenzura*. Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Seria XXI 2015, ISSN 1507-4153, Tom XXI, s. 360-371;
5. K. Stanny, *Oblicza przemian w Sztukach Pięknych*, „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”, *Warunkiem trwałości jest przemiana. Parafrazy, kontynuacje i aluzje literackie* Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Seria XXII 2016, ISSN 1507-4153, Tom XXII, s. 247-258;
6. K. Stanny, *Tradycja i współczesność fotografii polskiej. Fotografia w realizacjach multimedialnych*; badanie naukowe realizowane pod kierunkiem dr hab. Marii Pyrlik, Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, 2017;
7. K. Stanny, *Janusz Stanny*, w: *Piękni XX-wieczni. Polscy projektanci graficy pod redakcją Jacka Mrowczyka* (Wydawca: Instytut Adama Mickiewicza, 2016, ISBN 978-83-935975-7-4) s. 330-335 / *Very Graphic. Polish Designers of the 20th Century edited by Jacek Mrowczyk* (Wydawca: Instytut Adama Mickiewicza, 2015, ISBN 978-83-60263-18-1), s. 330-335;
8. K. Stanny, *Pastisz i wierność epoce w ilustracjach Janusza Stannego*, „2+3D grafika plus produkt” nr 60 III/ 2016, ISSN 1642-7602, s. 46-55.

OPRACOWANIE GRAFICZNE

KATARZYNA STANNY

AUTORZY TEKSTÓW

AGNIESZKA BĄBEL

KAMILA BUDROWSKA

ELŻBIETA DZIKOWSKA

WOJCIECH PRAŻMOWSKI

KATARZYNA STANNY

ROSŁAW SZAYBO

MIECZYŚLAW WASILEWSKI

REDAKCJA TEKSTÓW

AGNIESZKA BĄBEL

ORAZ SEKCJA WYDAWNICZA ASP W WARSZAWIE

AUTORZY FOTOGRAFII / REPRODUKCJI

KATARZYNA STANNY

© AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE, 2019

WYDAWCA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE

UL. KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 5

00-068 WARSZAWA

WWW.ASP.WAW.PL

PUBLIKACJA WYDZIAŁU SZTUKI MEDIÓW

ISBN 978-83-66098-44-2

Katarzyna Stanny

Absolwentka Wydziału Grafiki ASP w Warszawie, studiów podyplomowych w Instytucie Historii UW oraz Instytutu Francuskiego w Warszawie. Prodziekan Wydziału Sztuki Mediów warszawskiej ASP, gdzie od 2009 roku prowadzi Pracownię Obrazowania dla Mediów.

Wykładała w Warszawskiej Szkole Filmowej B. Lindy i M. Ślesickiego, Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz w Polskiej Akademii Nauk. Przez 10 lat wspólnie z Ojcem – prof. Januszem Stannym prowadziła Pracownię Ilustracji w Akademii Humanistyczno Ekonomicznej w Łodzi. Pracuje dla PAN, zajmuje się grafiką użytkową, fotografią i pracą naukową. Jako projektantka biżuterii współpracowała ze Swarovski Elements. Realizowała projekty edukacyjne m. in. dla Działu Edukacji MHŻP Polin, AM w Warszawie, Fundacji La Strada, TLiAM, IBL, etc. Prace prezentowała na dwudziestu ośmiu wystawach indywidualnych malarstwa, grafiki, fotografii, ilustracji i biżuterii oraz na ponad osiemdziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce, Francji, Niemczech, Luksemburgu i Chinach. Laureatka wielu ogólnopolskich nagród i wyróżnień, w tym Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za szczególne osiągnięcia w pracy artystycznej i dydaktycznej (2014) oraz Nagrody Rektora ASP w Warszawie (2015). Członkini Zarządu ZAiKS-u oraz Rady Ekspertów Ośrodka Dialogu i Analiz THINKTANK. Mieszka i pracuje w Warszawie.

